

ВИХІД

Розділ:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

РОЗДІЛ: 1

Ось імена синів Ізраїля, що поприходили в Єгипет з Яковом, кожен з родиною своєю:

² Рувим, Симеон, Леві, Юда;

³ Іссахар, Завулон та Веніямин;

⁴ Дан та Нефталі, Гад та Ашер.

⁵ А всіх осіб, що були народились від Якова, було душ сімдесят, коли Йосиф був уже в Єгипті.

⁶ І вмер Йосиф і всі брати його, і ввесь рід той.

⁷ Ізраїльтяни розплодилися й розрослися та намножилися й окріпили так сильно понад міру, що край був наповнився ними.

⁸ А настав тоді новий цар над Єгиптом, що не знав Йосифа.

⁹ І каже своєму народові: "Бачте! Ізраїльтяни, - вони численніші, вони сильніші від нас.

¹⁰ Нумо ж візьмімся до них мудро, щоб не намножились та щоб, як вибухне війна, не пристали до ворогів наших та не стали воювати на нас і не пішли собі геть з краю."

¹¹ І поставлено над ними доглядачів при роботах, щоб допікати їм новими тягарами; і будували вони фараонові міста-зерносховища Пітон і Рамсес.

¹² Але що більш їх гнітили, то дедалі більш намножувалися вони та розросталися, отож єгиптяни занепокоїлись з приводу синів Ізраїля ще більше.

¹³ І нещадно запрягали вони синів Ізраїля до тяжких робіт;

¹⁴ І отруїли їхнє життя тяжкою працею на глинищах та цегельнях та всякою польовою роботою, та всілякою іншою примусовою роботою, що нею їх обкладали.

¹⁵ І каже цар єгипетський єврейським повитухам, - одній з них на ім'я Шіфра, а другій Пуа:

¹⁶ "Як помагатимете єврейкам, то придивляйтеся, коли родять: як син - убивайте, а як дочка - нехай живе."

¹⁷ Побоялися ж повитухи Бога і не чинили так, як велів їм єгипетський цар, але залишали при житті хлоп'яток.

¹⁸ Тоді прикликав єгипетський цар повитух та й каже до них: "Чому ви чините таке й лишаєте хлоп'яток при житті?"

¹⁹ А повитухи фараонові: "Бо єврейки не такі, як єгиптянки: молодиці вони повні життя, і поки прийде до них повитуха, а вони вже й вродили."

²⁰ І було повитухам добре від Бога, а народ множився й вельми спотужнів.

²¹ А за те, що боялись повитухи Бога, дав він їм гарне потомство.

²² Тоді повелів фараон усьому народові своєму: "Усякого сина, що вродиться в євреїв, кидайте в річку; а кожну дочку лишайте живу."

РОЗДІЛ: 2

Один чоловік із дому Леві пішов і взяв собі за жінку дочку одного левія.

² Завагітніла жінка і вродила сина; бачивши ж, який він гарненький, таїлась із ним три місяці.

³ А що не могла вже більше з ним таїтись, то взяла для нього кошичок з очерету, обмазала його маззю та смолою, поклала в нього хлоп'ятко і сховала його в комишах узберіг річки.

⁴ Сестра ж його засіла здалека, бажала бо знати, що з ним станеться.

⁵ Аж ось зійшла фараонова дочка купатися в річці, слугині ж її ходили собі край берега річки; вгледіла вона кошичок в комишах і послала рабиню, щоб узяла його.

⁶ Відчинила вона його, побачила дитинку, а ось воно хлоп'ятко плаче.

Змилосердилася вона над ним і каже: "Це єврейська дитинка."

⁷ Каже тоді його сестра дочці фараоновій: "Хочеш, побіжу й покличу тобі мамку з єврейок, щоб вигодувала тобі дитятко?"

⁸ І відповіла їй фараонова дочка: "Побіжи!" Побігла дівчина й покликала матір дитинки.

⁹ І каже їй фараонова дочка: "Візьми оце дитятко та вигодуй його мені, а я дам тобі за це заплату." Взяла жінка дитятко й вигодувала його.

¹⁰ А як дитятко виросло, привела його до фараонової дочки, і він став їй за сина. І надала йому ім'я Мойсей, кажучи, з води, мовляв, витягла я його.

¹¹ Раз якось, у той час як Мойсей був уже дорослий, вийшов він до братів своїх та й приглядався до їхніх тяжких робіт; і побачив як один єгиптянин б'є єврея, одноплемінника його.

¹² Озирнувся він туди й сюди і, бачивши, що нема нікого, убив єгиптянина та й сховав його в піску.

¹³ Іншого дня вийшов він знову та побачив, як двоє євреїв б'ються; і каже до того, що скривдив: "Чого б'єш ближнього свого?"

¹⁴ А той: "Хто тебе настановив князем і суддею над нами? Чи не задумав ти вбити й мене, як убив єгиптянина?" Злякався Мойсей та й каже собі: "Таки виявилось діло."

¹⁵ Та й фараон дізнався про цей вчинок і намислював усе, як Мойсея вбити. От і втік Мойсей від фараона й зупинився аж у Мідіян-землі; і присів там коло однієї криниці.

¹⁶ А в мідіянського священика було семеро дочок. Прийшли вони черпати воду, щоб наповнити пійла та напоїти батькових овець.

¹⁷ Але надійшли чабани і відігнали їх; тоді Мойсей устав і допоміг їм, понапував їм овець.

¹⁸ Коли ж вони прийшли до Реуела, свого батька, він і питає: "Чому так скоро повернулися сьогодні?"

¹⁹ А вони: "Якийсь єгиптянин відборонив нас від чабанів та ще й начерпав нам води й

понапував нам вівці."

20 І каже він дочкам своїм: "А де ж він? Чому то ви лишили того чоловіка? Закличте його до їди."

21 І погодився Мойсей zostатись у того чоловіка, а цей видав Ціпору, дочку свою, за Мойсея.

22 І породила вона сина, і він дав йому ім'я Гершом, кажучи: "Захожий я в чужій землі."

23 Та за той довгий час умер цар єгипетський. Сини ж Ізраїля стогнали від праці й голосили, й лемент їхній від тяжкої роботи знявся до Бога.

24 Почув Бог їхній стогін та й згадав союз свій з Авраамом, Ісааком та Яковом.

25 І побачив Бог, як ото йдеться Ізраїлеві та й зрозумів його.

РОЗДІЛ: 3

Мойсей же пас вівці в Їтра, тестя свого, священика мідіянського. Раз погнав він був вівці поза пустиню і прийшов до Божої гори, до Хориву.

2 І з'явився йому ангел Господній у вогняному полумені посеред куща. Глянув він, аж ось вогнем палає кущ, а не згоряє.

3 І каже Мойсей сам до себе: "Підійду лишень ближче та подивлюсь на це велике диво, чому то не згоряє кущ?"

4 Побачив Господь, що він наближався подивитись, та й кликнув до нього з-посеред куща: "Мойсею, Мойсею!" І відповів той: "Я тут!"

5 І сказав: "Не наближайся сюди! Скинь взуття з твоїх ніг: місце бо, що на ньому стоїш - земля свята."

6 А далі: "Я - Бог батька твого, Бог Авраама, Бог Ісаака, Бог Якова." І закрив Мойсей лице своє, боявся бо дивитися на Бога.

7 І промовив Господь: "Бачу я, бачу бідування народу мого, що в Єгипті, і чую голосіння, що його спричинюють доглядачі. О, я знаю біль його!"

8 Тому я й зійшов рятувати його з рук єгиптян і вивести його з тієї землі в землю простору і гарну, що тече молоком та медом, на житла ханаанян, хеттитів, аморіїв, перізіїв, хіввіїв та евусіїв.

9 І ось голосіння синів Ізраїля дійшло до мене, я бачив утиски, що ними пригнітають їх єгиптяни.

10 Іди ж, оце пошлю тебе до фараона, щоб вивів ти народ мій, синів Ізраїля, з Єгипту."

11 І сказав Мойсей до Бога: "Хто ж я такий, щоб мені йти до фараона і вивести синів Ізраїля з Єгипту?"

12 А Бог на те: "Я буду з тобою; ось це буде тобі за знак, що сам я тебе послав: як виведеш людей з Єгипту, служитимете Богу на цій горі."

13 І сказав Мойсей до Бога: "Як прийду ж оце я до синів Ізраїля і скажу до них: Бог батьків ваших прислав мене до вас, а вони запитають мене: Як йому на ім'я? - то що мені їм відповісти?"

14 І промовив Бог до Мойсея: "Я той, хто є." І додав: "Так промовиш до синів Ізраїля: „Я - є" післяв мене до вас."

15 І сказав Бог знов до Мойсея: "Так промовиш до синів Ізраїля: Господь Бог батьків ваших, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова післяв мене до вас. Таке моє ім'я навіки, і

таке моє найменування з роду в рід.

16 Іди ж но, збери старшин Ізраїля і промов до них: Господь Бог батьків ваших явився мені; Бог Авраама, Ісаака і Якова, і сказав: Уважно зорив я за вами та всім тим, що коять вам в Єгипті;

17 і постановив я вивести вас з єгипетського бідування в землю ханаанян, хеттитів, аморіїв, перізіїв, хіввіїв й євусіїв, в землю, що тече молоком та медом.

18 І коли вони послухають голосу твого, ввійдеш ти й старшини Ізраїля до царя єгипетського та скажеш до нього таке: Господь, Бог євреїв, зустрів нас, тож підемо за три дні ходи в пустиню принести там жертву Господеві, Богу нашому.

19 Я ж добре знаю, що єгипетський цар не дозволить вам вийти, хіба-що буде примушений силою.

20 Тоді я простягну мою руку й вдарю по Єгипті всіма, моїми чудесами, що творитиму посеред нього, і тоді він вас відпустить.

21 Я дам цьому народові ласку в очах єгиптян так, що як будете виходити, не підете з порожніми руками;

22 а кожна жінка позичить у своєї сусідки та в своєї господині посуд золотий та срібний і одежі, що понадіваєте на синів та дочок ваших; і тим робом пооббираєте єгиптян."

РОЗДІЛ: 4

1 відповів Мойсей та й каже: "Адже ж вони не повірять мені, ані не послухають мого голосу; ба більше, вони скажуть: Не явивсь тобі Господь."

2 І промовив до нього Господь: "Що це в тебе в руці?" І сказав Мойсей: "Палиця."

3 І промовив Господь: "Кинь її на землю!" Кинув він її на землю, і стала з неї гадина. І втік Мойсей від неї.

4 І сказав Господь до Мойсея: "Простягни руку твою та візьми її за хвіст". І простяг руку й схопив її, і стала з гадини знову палиця в його руці.

5 "(Це зробиш), щоб повірили вони, що явивсь тобі Господь, Бог батьків їх, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова."

6 Сказав йому Господь знову: "Засунь же руку твою собі за пазуху." І засунув руку собі за пазуху та й вийняв її знову. І ось рука його побіліла від прокази, як сніг.

7 Тоді сказав Господь: "Засунь знов руку твою собі за пазуху." І засунув він знову руку собі за пазуху і, як вийняв її з-за пазухи, стала вона як решта його тіла.

8 "Отже, як не повірять тобі і як знехтують першим чудом, то повірять другому чудові.

9 Якже ж не повірять ані одному з цих двох чудес і не послухають твого голосу, то візьмеш води з ріки та й виллєш на сушу, і з води, що візьмеш з ріки, стане кров на суші."

10 Сказав Мойсей Господові: "Змилуйся, Господи! Не проречистий я ні здавна, ні з того часу, як ти став говорити до раба твого; таж тяжкомовний я і тугоязичий."

11 А Господь йому: "Хто дав уста людині? Хто сотворив німого або глухого, чи видючого або сліпого? Хіба не я, Господь?"

12 Тож іди, я буду в устах твоїх і навчу тебе, що маєш говорити."

13 Але він сказав: "Молю тебе, Господи, пошли кого хочеш."

14 І запалав Господь гнівом на Мойсея та й сказав: "Хіба нема Арона, левія, брата твого? Я знаю, що він вміє добре промовляти; та ось він і сам уже йде тобі назустріч,

і зрадіє серцем, як побачить тебе.

15 Ти промовлятимеш до нього, вкладатимеш слова в уста його; я ж буду в устах у тебе і в устах у нього і навчатиму вас, що вам чинити.

16 Він промовлятиме за тебе до народу; він буде тобі устами, а ти будеш йому богом.

17 І оцю палицю візьми з собою в руки, нею творитимеш чудеса."

18 І пішов Мойсей та й вернувся до Їтра, тестя свого. І сказав йому: "Піду та повернусь до братів моїх у Єгипті та побачу, чи вони ще живі." І сказав Їтро Мойсеєві: "Іди собі здоровий у мирі."

19 І сказав Господь Мойсеєві в Мідіяні: "Іди, повертайся в Єгипет, бо повмирили всі, що замишляли на твоє життя."

20 Взяв Мойсей жінку свою і синів своїх, посадив їх на осла та й повернувся в Єгипет. І палицю Божу взяв він у руку.

21 І сказав Господь Мойсеєві: "Ось ти пускаєшся в дорогу, щоб повернутись у Єгипет, гляди ж: усі ті чудеса, що я вложив тобі в руку, ти їх виконаєш перед фараоном. Я ж закаменю його серце, і він не відпустить людей.

22 Ти ж фараонові скажеш: Ось так говорить Господь: Мій син, мій первенець - Ізраїль.

23 Кажу тобі: відпусти сина мого, щоб він служив мені; як не схочеш відпустити, знай, я вб'ю сина первородня твого."

24 І сталося у дорозі, на ночівлі, стрів його Господь і хотів убити.

25 Взяла Ціпора гострого кременя та й обрізала крайню шкірку свого сина і приторкнулась нею до ніг його кажучи: "Кров'ю окуплений жених ти мені."

26 І Господь полишив його тому, що вона сказала "кривавий жених", із-за обрізання.

27 І сказав Господь Аронові: "Вийди назустріч Мойсеєві в пустиню." І вийшов, і зустрівши його на горі Божій, поцілував його.

28 І розповів Мойсей Аронові всі слова Господні, що з ними послав його, і всі чудеса, що наказав йому.

29 Пішли Мойсей з Ароном і позбирали всіх старійшин Ізраїля.

30 І переповів Арон усі слова, що був сказав Бог до Мойсея, і (цей) зробив чуда на очах у людей.

31 І повірили люди; і почувши, що Господь навідався до синів Ізраїля та що зглянувся на їхнє бідування, вони, поклоняючись, припали лицем до землі.

РОЗДІЛ: 5

Після того ввійшли Мойсей та Арон до фараона й кажуть: "Так мовить Господь, Бог Ізраїля: Відпусти мій народ, щоб святкували мені свято в пустині."

2 А фараон відповів: "Хто такий Господь, щоб я мав послухати його голосу та відпустити Ізраїля? Не знаю Господа, й Ізраїля не відпущу."

3 Вони ж сказали: "Бог євреїв зустрів нас; хочемо, отже, піти за три дні ходи в пустиню і принести там жертву Господеві, Богу нашому, щоб не вдарив на нас мором або мечем."

4 І відповів їм цар єгипетський: "Чому то ви, Мойсею й Ароне, відтягаєте людей від праці? Ідіть собі до своєї роботи."

5 Вів далі фараон: "Ось така сила-силенна того народу, більше як мешканців цієї землі, а ви ще хочете відтягати його від його роботи."

- ⁶ І дав фараон того ж самого дня такий наказ начальникам та доглядачам народу:
- ⁷ "Не постачайте вже більш людям соломи на цеглу, як досіль було; самі вони нехай ходять та призбирують собі соломі.
- ⁸ А вимагайте від них стільки цеглин, скільки й досі вироблювалося; не поменшуйте нічого, бо вони ліниві, тому й кричать: ми бажали б піти та принести жертву Богу нашому!
- ⁹ Нехай тяжить робота на цих людях, нехай її пильнують, не зважаючи на пусті теревені."
- ¹⁰ Повиходили начальники та доглядачі над людьми та й кажуть до народу: "Ось що велить фараон: Я вже не даватиму вам більш соломи.
- ¹¹ Ідіте, самі збирайте собі соломі, де знайдете; бо нічого не буде знижено з роботи вашої."
- ¹² І порозходились люди по всій єгипетській землі збирати собі стерню замість соломи.
- ¹³ Доглядачі ж квапили їх, наказуючи: "Виробляйте стільки щоденної роботи, як і тоді, коли була заготовлена солома."
- ¹⁴ І бито доглядачів з синів Ізраїля, що їх настановили над ними фараонові доглядачі, примовляючи: "Чому не виготовали призначену вам кількість цеглин і вчора й сьогодні?"
- ¹⁵ Прийшли доглядачі з синів Ізраїля до фараона скажитись та й кажуть: "Чого знущаєшся так із рабів твоїх?
- ¹⁶ Соломи не дають рабам твоїм, а цеглу, мовляв, виробляйте. А до того ще й б'ють рабів твоїх; а народ твій винен."
- ¹⁷ А він і каже: "Ліниві ви, ліниві! Тому то й верзете: Підемо принести жертву Господеві.
- ¹⁸ А зараз забирайтеся до праці; соломи вам не даватимуть, а цегли, скільки визначено - постачайте."
- ¹⁹ Побачили доглядачі ізраїльські, що з ними погано, коли такий наказ: не зменшувати щоденного числа у виробі цегли.
- ²⁰ Та саме як виходили вони від фараона, спіткались із Мойсеєм та Ароном, що стояли там, ждучи їх;
- ²¹ і кажуть їм: "Нехай Господь розсудить та скарає вас; зробили ж бо ви нас ненавидними перед фараоном та його слугами, дали ви меча їм у руки нас повбивати."
- ²² Тоді звернувся Мойсей до Господа й каже: "Господи, чому допустив єси таке лихо на цих людей! Чому ти послав мене?
- ²³ Бо з того часу, як я ввійшов промовляти до фараона твоїм ім'ям, він по чав знущатися з людей оцих; а визволити твого народу ти не визволив."

РОЗДІЛ: 6

Господь сказав Мойсеєві: "Ось і побачиш, що зроблю я фараонові! Він буде змушений відпустити їх, ба більше, навіть силою вижене їх зо свого краю."

² І говорив Бог до Мойсея словами: "Я - Ягве. "

³ з'являвся Авраамові, Ісаакові й Яковові як "Бог Всемогутній" (Шадай), з ім'ям же моїм "Ягве" я не об'явився їм. "

- ⁴ Я уклав також союз мій з ними, що дам їм Ханаан-землю, землю, де вони пробували мандрівними чужинцями. "
- ⁵ Почув я також і стогін синів Ізраїля, що єгиптяни держать їх у неволі, і згадав про союз мій. "
- ⁶ ож іди, скажи синам Ізраїля; Я - Господь; я виведу вас із невольничої праці єгипетської, я вирятую вас із їхньої неволі, я спасу вас простягнутою рукою і великими карними присудами.
- ⁷ "Я візьму вас собі за народ, і буду вам Богом, і ви зрозумієте, що я Господь, ваш Бог, що вивів вас із тяжкої невольничої праці єгипетської.
- ⁸ Я введу вас у землю, що її клявсь оддати Авраамові, Ісаакові та Яковові; і дам вам її в насліддя. Я - Господь."
- ⁹ Так промовляв Мойсей до синів Ізраїля; та вони не слухали, бо не могли більше терпіти, така тяжка їхня робота. "
- ¹⁰ Тоді сказав Господь Мойсеєві:
- ¹¹ "Піди і скажи фараонові, цареві єгипетському, нехай відпустить синів Ізраїля із землі своєї.""
- ¹² промовив Мойсей до Господа, кажучи: "Ось не послушали мене сини Ізраїля; якже фараон послухається мене? Таж я недорікуватий."
- ¹³ говорив Господь Мойсеєві та Аронові, і дав їм доручення щодо синів Ізраїля і фараона, царя єгипетського, щоб вивести синів Ізраїля з землі Єгипетської. "
- ¹⁴ Ось голови родин їх. Сини Рувима, первородня Ізраїля: Ханох, Паллу, Хецрон і Кармі. Це родини Рувима."
- ¹⁵ ини ж Симеона: Ємуел, Ямін, Огад, Яхін, Цохар і Саул, син ханаанки. Це родини Симеона.
- ¹⁶ А ось імена синів Леві за родинами їхніми: Гершон, Кегат і Мерарі; віку ж Леві було сто тридцять сім років."
- ¹⁷ Сини ж Герсона: Лівні та Шімгі за їхніми родинами.
- ¹⁸ ини ж Кегата: Амрам, Іцгар, Хеврон і Узієл; віку ж Кегатового було сто тридцять три роки. "
- ¹⁹ Сини ж Мерарі: Махлі і Муші; це родини Леві за родами їхніми.
- ²⁰ І взяв Амрам Йохеведу, тітку свою, собі за жінку і вродила йому Арона й Мойсея; віку ж Амрамового було сто тридцять і сім років.
- ²¹ Сини ж Іцгара: Корах, Нефег і Зіхрі."
- ²² Сини ж Узієля: Мішаел, Елцафан і Сітрі.
- ²³ І взяв Арон собі за жінку Елішеву, дочку Амінадава, сестру Нахшона; і вродила йому Надава, Авігу, Єлеазара та Ітамара.
- ²⁴ Сини ж Кораха: Ассір, Елкана і Авіясаф; це родини Кораха.
- ²⁵ Єлеазар же, син Арона, взяв собі за жінку одну з дочок Путієла, і вродила йому Пінхаса. Це голови родин Леві за родами їхніми.
- ²⁶ Це той Арон та Мойсей, що їм сказав Бог: "Виведіть синів Ізраїля з Єгипетської землі за полками."
- ²⁷ Це ті, що промовляли до фараона, єгипетського царя, щоб вивести синів Ізраїля з Єгипту: Мойсей та Арон.
- ²⁸ Тож як Господь говорив до Мойсея в Єгипетській землі,
- ²⁹ мовив він так до нього: "Я - Господь; промов до фараона, царя єгипетського, все,

що скажу тобі."

³⁰ І сказав Мойсей перед Господом: "Ось бо губи мої неотесані, тож як фараон послухається мене?"

РОЗДІЛ: 7

Сказав Господь до Мойсея: "Гляди ж, я настановив тебе як бога фараонові; а Арон, твій брат, буде тобі пророком.

² Ти говоритимеш йому все, що я тобі заповідаю, а Арон, брат твій, промовлятиме до фараона, щоб відпустив синів Ізраїля з землі своєї.

³ Я ж зроблю запеклим серце фараонове і намножу знаки мої і дива мої в землі Єгипетській.

⁴ Та фараон вас не послухає. Але я наложу руку мою на Єгипет і виведу полки мої, люд мій, синів Ізраїля, з землі Єгипетської великими карами.

⁵ І визнають єгиптяни, що Я Господь, як простягну мою руку проти Єгипту і виведу синів Ізраїля з-поміж них."

⁶ Зробили Мойсей та Арон як Господь велів їм, так то й вчинили.

⁷ Було ж Мойсеєві вісімдесят років, а Аронові вісімдесят три, як промовляли до фараона.

⁸ Господь заговорив до Мойсея й Арона, кажучи:

⁹ "Якщо фараон вам скаже: Дайте якийсь про себе чудесний знак, тоді ти промов до Арона: Візьми твою палицю та й кинь перед фараоном, нехай стане гадюкою."

¹⁰ Прийшли Мойсей та Арон до фараона й вчинили так, як сказав Господь. Кинув Арон свій костур перед фараоном і перед його слугами, і став він гадюкою.

¹¹ Та фараон теж скликав мудреців і чарівників, і вони, чаклуни єгипетські, зробили те саме своїми чарами.

¹² Кожен кинув свою палицю, і палиці стали гадюками; та палиця Аронова пожерла їхні палиці.

¹³ Але серце фараонове затвердло, і він не послухав їх, як і передсказав був Господь.

¹⁴ Сказав Господь Мойсеєві: "Закам'яніло серце фараона; не схотів відпустити народу.

¹⁵ Іди до фараона завтра вранці, і саме як виходитиме на води, виступиш йому назустріч на березі річки, з палицею, що сталась гадюкою, в руці твоїй.

¹⁶ І промов до нього: Господь, Бог євреїв, послав мене до тебе сказати: Відпусти народ мій, щоб мені послужив у пустині; та ось ти не послухався й досі.

¹⁷ Тому каже Господь: Ось, із чого пізнаєш, що я Господь: ось вдарю палицею, що в мене в руці, по воді в річці, і вона візьметься кров'ю.

¹⁸ І риба, що в річці, вигине, і засмердиться ріка, і єгиптяни гидуватимуть пити воду з річки."

¹⁹ І сказав Господь Мойсеєві: "Скажи Аронові: Візьми палицю твою і простягни руку твою на єгипетські води: на їхні ріки, на їхні рови, на їхні стави, на всі їхні водоймища, щоб узялися кров'ю; і буде кров по всій землі Єгипетській, навіть у дерев'яних та кам'яних посудинах."

²⁰ Вчинили Мойсей та Арон так, як велів їм Господь; і підняв він палицю і вдарив по воді в річці перед фараоном і перед його слугами; і перемінилась уся вода в річці в

кров.

21 Риба в річці вигинула, і засмерділася ріка, і не могли єгиптяни пити води з річки; кров була по всій землі Єгипетській.

22 Але і чаклуни єгипетські теж зробили таке своїми чарами; і серце фараонове затвердло, і не послунав їх, як і передсказав був Господь.

23 Повернувся фараон, увійшов до палати, і було йому й це байдуже.

24 Всі єгиптяни стали копати понад рікою, шукаючи води до пиття, бо не могли пити води з річки.

25 Минуло сім днів, як ударив Господь по річці.

26 Господь сказав Мойсеєві: "Піди до фараона та промов до нього: Так каже Господь: Відпусти народ мій, щоб послужив мені.

27 Коли ж затнешся не відпустити, ось я поб'ю увесь край твій жабами.

28 І закишить річка жабами, і повилазять вони і поналазять у палати твої, і в спальню твою, і на ліжко твоє, і в будинки слуг твоїх, і цілого твого народу, і в печі твої, і в діжі твої.

29 Навіть на тебе самого і на людей твоїх і на слуг твоїх лізтимуть жаби."

РОЗДІЛ: 8

Господь сказав Мойсеєві: "Скажи Аронові: Простягни руку твою з палицею твоєю на ріки, на рови, і на стави, і наведи жаби на Єгипетську землю."

2 І простяг Арон руку свою на єгипетські води і понаводив жаб, і вкрили жаби землю Єгипетську.

3 Але й чаклуни зробили таке саме своїми чарами й понаводили жаб на Єгипетську землю.

4 Тоді прикликав фараон Мойсея та Арона і каже: "Моліть Господа, щоб прогнав жаб від мене і від моїх людей, і я відпущу народ принести жертву (Господеві)."

5 І відповів Мойсей фараонові: "Вкажи мені ясно, коли маю молитися за тебе і за слуг твоїх і за людей твоїх, щоб зникли жаби від тебе і по твоїх будинках, та щоб тільки в ріці zostались?"

6 А він сказав "Узавтра." Відповів Мойсей: "Буде по твоєму бажанню, щоб ти взнав, що немає іншого, як Господь, Бог наш.

7 Щезнуть від тебе жаби і по твоїх будинках, і від слуг твоїх, і від народу твого, тільки в річці зостануться."

8 Вийшли Мойсей і Арон від фараона. І став Мойсей благати Господа за сказане про жаби, що ним поклявся фараонові.

9 І зробив Господь по слову Мойсея; і поздихали жаби по домах, по дворах і по полях.

10 Загірбали їх величезними купами, аж земля від них засмерділась.

11 Але як тільки побачив фараон, що полегшало, то закам'яніло його серце, і не слухався Мойсея і Арона, як і перед сказав Господь.

12 Господь казав Мойсеєві: "Скажи Аронові, щоб підніс свою палицю та вдарив порошок землі, і зробиться він комарями по всій землі Єгипетській."

13 Так і вчинили вони. І простяг Арон руку свою з палицею і вдарив порошок землі, і налетіла комашня на людей і на худобу; увесь порошок землі взявся комарями по всій землі Єгипетській.

- 14** Чаклуни намагалися зробити те саме, вивести своїми чарами комарів, та не змогли. І напали комарі на людей і на худобу.
- 15** Тоді чаклуни промовили до фараона: "Це перст-палець Божий." Та закам'яніло серце фараона і не послухав їх, як і передсказав був Господь.
- 16** Сказав Господь Мойсеєві: "Встань рано вранці і стань перед фараоном саме тоді, як він виходитиме на воду, і промов до нього: Ось що каже Господь: Відпусти народ мій, щоб послужив мені в пустині.
- 17** Бо як не схочеш відпустити народ мій, то я пошлю на тебе, на твоїх слуг, на твій народ і на твої палати пєси мухи. І доми єгиптян, а навіть земля, на якій живеє, будуть повні мух.
- 18** Я зроблю того дня виняток для Гошен-землі, де живе мій народ, і там не буде мух, щоб зрозумів ти, що я Господь серед землі.
- 19** Я встановлю різницю між моїм народом і твоїм народом; завтра буде цей знак."
- 20** Так і зробив Господь. І налетіли мухи великими роями у фараонові палати і в будинки слуг його; і в цілу Єгипетську землю; і тяжко потерпіла земля від мух.
- 21** Покликав фараон Мойсея та Арона й каже: "Ідіть, принесіть жертву Богу вашому в землі цій."
- 22** А Мойсей відповів: "Не годиться так робити; бо ми маємо приносити Господу, Богу нашому, жертви, що ними гидують єгиптяни; як же ми могли б принести у них перед очима мерзотні для них жертви? Вони вкаменували б нас.
- 23** За три дні ходи маємо піти в пустиню, щоб принести жертву Господу, Богу нашому, як він велів нам."
- 24** Відповів фараон: "Я відпущу вас принести жертву Господеві, Богу вашому, в пустині; тільки, глядіть, не віддаляйтесь. Та помоліться за мене."
- 25** І сказав Мойсей: "Оце я йду від тебе і помолюсь до Господа. Завтра вранці мухи зникнуть від фараона, від його слуг і від його народу; та нехай фараон не глузує собі більше, не відпускаючи народу принести жертву Господеві."
- 26** Вийшов Мойсей від фараона й помолився Господеві.
- 27** Зробив Господь по слову Мойсея, і щезли мухи від фараона, і від слуг його, і від народу його: не зосталось ні однієї.
- 28** Та серце фараона затвердло й цього разу, і не відпустив народу.

РОЗДІЛ: 9

Сказав Господь Мойсеєві: "Піди до фараона і скажи йому: Так говорить Господь, Бог євреїв: Відпусти народ мій, щоб послужив мені;

- 2** бо, як не схочеш відпустити людей моїх і далі задержуватимеш їх,
- 3** то рука Господня вдарить вельми тяжким мором на твою скотину на полях, на коней, на ослів, на верблюдів, на волів і на овець.
- 4** Та Господь розрізнить ізраїльський скот від скоту єгипетського: зо всього, що належить синам Ізраїля, ніщо не згине."
- 5** І призначив Господь реченець, кажучи: "Узавтра Господь виконає на землі це слово."
- 6** Другого дня Господь сповнив слово, й згинув увесь єгипетський скот; між скотом же синів Ізраїля не впало ні одне.
- 7** Послав фараон (довідатись), та ось між скотом синів Ізраїля не впало ані

однісіньке. Та закам'яніло серце фараона і не відпустив людей.

8 Господь сказав Мойсеєві й Аронові: "Понабирайте собі повні жмені сажі з печі, й нехай Мойсей сипле нею перед фараоном проти неба.

9 І вона стане тонким пилом по всій землі Єгипетській, і по всій землі Єгипетській на людях і на скотині понариває чиряки, що зопукляться гноїстими пухирями."

10 Набравши сажі з печі, стали вони перед фараоном, і сипнув нею Мойсей проти неба, і понаривали чиряки на людях і скоті та прорвались гнійними пухирями.

11 Чаклуни ж не могли з'явитись перед Мойсеєм через чиряки; бо обкинуло чиряками і чаклунів і всіх єгиптян.

12 І закам'янив Господь серце у фараона, і він не послухав їх, як і передсказав був Господь Мойсеєві.

13 Господь сказав Мойсеєві: "Встань рано-вранці та й ставсь перед фараоном і скажи йому: Так каже Господь, Бог євреїв: Відпусти народ мій, щоб послужив мені.

14 Бо цього разу пошлю всі мої кари на тебе, на слуг твоїх і на народ твій, щоб ти пізнав, що нема нікого, як я, на всій землі.

15 Бо вже тепер простягти б тільки руку мою, щоб вдарити тебе й народ твій мором, так і щез би ти з землі.

16 Та тільки на те й пощадив я тебе, щоб показати тобі потугу мою, і щоб ім'я моє проповідувано по всій землі.

17 Чи ж іще виноситимешся над моїм народом і не відпустиш його?

18 Ось узавтра в цю пору я спущу страшний град, якого ще в Єгипті не було з того дня, як він постав, аж посьогодні.

19 Тож скоренько пошли захистити твій скот і все, що в тебе в полі; бо на всяку людину та скотину, що знайдеться на дворі й не повернеться до дому, вдарить град, і воно погибне."

20 Хто зо слуг фараонових злякався слова Господнього, той звелів своїм рабам утікати зо скотом під піддашся.

21 А хто не взяв собі до серця слова Господнього, той лишив рабів своїх і скот на полі.

22 Господь сказав Мойсеєві: "Простягни руку свою до неба, і нехай гряне град по всій землі Єгипетській, і на людей і на скот, і на всяку польову рослину в Єгипетській землі."

23 Простяг Мойсей палицю свою до неба, і спустив Господь громи та град, і впав огонь на землю, і сипав Господь градом по землі Єгипетській.

24 І вдарив град з блискавицями такий страшенний, що не було такого в цілім Єгипті з того часу, як люди замешкали в ньому.

25 І побив град по всій землі Єгипетській усе, що було в полі, людину й скотину, і всю польову рослинність побив град, і всі дерева на полях град потрощив.

26 Тільки в Гошен-землі, де проживали сини Ізраїля, не було граду.

27 І послав фараон по Мойсея та Арона і промовив до них: "Цим разом я згрішив; Господь правий, я ж і народ мій винні.

28 Моліться до Господа; досить уже тієї страшної громовиці й градобою, я відпущу вас, не мусите вже довше зоставатись."

29 І відказав йому Мойсей: "Як тільки вийду з міста, здійму руки мої до Господа, і вщухне громовиця, і град перестане бити, щоб ти зрозумів, що Господня є земля.

30 Та знаю, що ні ти, ні слуги двірські твої, не боїтесь ще Господа Бога."

- ³¹ Льон і ячмінь були побиті, бо ячмінь колосився, а льон був у цвіті.
- ³² Пшениця ж і жито не були побиті, бо ще не посходили.
- ³³ Вийшов Мойсей від фараона з міста й зняв руки свої до Господа; і вщухли громи та градобій, і дощова злива над землею.
- ³⁴ Як же побачив фараон, що перестали і злива, і град, і громи, взяв і далі грішити, і закаменив своє серце, він і слуги його.
- ³⁵ І стало твердим серце у фараона, і не відпустив він синів Ізраїля, як і був передсказав Господь Мойсеєві.

РОЗДІЛ: 10

- Г**осподь сказав Мойсеєві: "Піди до фараона; я бо закаменив серце його і його слуг, щоб виконати оці мої знаки посеред них,
- ² щоб ти оповів це синам і внукам твоїм, що я зробив з єгиптянами і які знаки створив посеред них, щоб ви знали, що я - Господь."
- ³ Прийшли Мойсей та Арон до фараона та й промовили до нього: "Так говорить Господь, Бог євреїв: Доки відмовлятимешся покоритися мені? Відпусти мій народ, щоб послужив мені;
- ⁴ бо як не схочеш відпустити народу мого, то ось завтра наведу я сарану на край твій.
- ⁵ І вкриє вона лице землі так, що землі не стане видно, і поїсть останок того, що заціліло у вас ще від граду, та огризе всяке дерево, що росте на ваших полях.
- ⁶ Вона наповнить будинки твої, і будинки усіх слуг твоїх, і будинки всіх єгиптян; такого ще не бачили ні батьки, ні предки твої з того часу, як вони зайняли цю землю й по цей день." Та й обернувшись він вийшов від фараона.
- ⁷ І промовили слуги фараона до нього: "Докіль цей наворожуватиме на нас нещастя? Відпусти геть цих людей послужити Господеві, Богу їх. Чи й досі ти не помітив, що Єгипет помирає?"
- ⁸ І завернули Мойсея та Арона до фараона, а він каже їм: "Ідіть, принесіть службу Господеві, Богу вашому. А хто ж це хоче йти?"
- ⁹ Відповів Мойсей: "З юнаками та старими нашими підемо, з синами і дочками нашими, з вівцями й волами нашими підемо; бо то свято Господнє для нас."
- ¹⁰ І сказав до них: "Нехай Господь буде так з вами, якщо я відпущу вас і приналежне вам! Глядіть, бо щось лихе ви замишляєте собі.
- ¹¹ Ні! Не бути цьому! Ідіть собі ви, чоловіки, та й послужіть Господеві, цього ж бо якраз самі домагаєтесь." Та й вигнали їх з-перед фараона.
- ¹² Сказав Господь Мойсеєві: "Простягни руку твою над Єгипетською землею, і налетить сарана на Єгипетську землю й пожере всю траву в краю, усе те, що заціліло від граду."
- ¹³ І простяг Мойсей палицю свою над Єгипетською землею. Господь же навів на країну східний вітер увесь той день і всю ніч; а надранком нагнав східний вітер сарану,
- ¹⁴ що налетіла на всю землю Єгипетську; вона спустилася скрізь у Єгипті тьмою тьменною. Ніколи раніше не було такої сарани, та й потім ніколи не буде.
- ¹⁵ І вкрила лице всієї землі, аж земля почорніла; і пожерла вона всю зелень польову і плоди дерев, що заціліли; не зосталось нічого інінько зеленого на дереві, ані на кущі в полі по всій Єгипетській землі.

- ¹⁶ Метнувсь фараон покликати Мойсея та Арона та й сказав: "Згрішив я перед Господом, Богом вашим, та й перед вами.
- ¹⁷ І оце, благаю, простіть мені ще цей раз мій гріх і помоліться Господу, Богу вашому, щоб відвернув від мене тільки оцю смерть."
- ¹⁸ То і вийшов Мойсей від фараона та й став молитись Господеві.
- ¹⁹ І навів Господь вітер західній, такий сильний, що зняв сарану вгору та кинув у Червоне море; не зосталось ні однісінької в цілім краю Єгипетським.
- ²⁰ Та Господь окаменив серце фараонове, і не відпустив він синів Ізраїля.
- ²¹ Господь сказав Мойсеєві: "Простягни руку твою до неба, і постане так густа темрява над Єгипетською землею, що її можна б дотикатися."
- ²² Простяг Мойсей руку свою до неба, і постала густа темрява по всій Єгипетській землі аж на три дні.
- ²³ І не бачив один одного, і ніхто не міг рухнутися з місця свого протягом трьох днів; в оселях же синів Ізраїля було світло.
- ²⁴ Тоді прикликав фараон Мойсея та й каже: "Ідіть служити Господеві, тільки отари та череди ваші нехай зостануться, челядь же ваша нехай (теж) іде з вами."
- ²⁵ Сказав Мойсей: "Ти сам мусиш дати нам у руки жертви й приноси, щоб ми могли принести їх Господеві, Богу нашому.
- ²⁶ Наша скотина теж піде з нами, не залишиться ні копита; бо з неї братимемо на службу Господеві, Богу нашому; бо ми й самі не знаємо, чим служитимемо Господеві, аж покиль не прийдемо туди."
- ²⁷ Але закаменив Господь серце фараонове, і не схотів він відпустити їх.
- ²⁸ І сказав йому фараон: "Геть від мене! Та бережись, щоб не з'являвсь більш передо мною, бо того дня, коли побачиш моє лице, смерть тобі!"
- ²⁹ Мойсей відповів: "Правду сказав ти: вже не бачитиму лица твого."

РОЗДІЛ: 11

Господь сказав Мойсеєві: "Ще одну тільки кару наведу на фараона й на Єгипет. А тоді вже він відпустить вас звідси; не лише відпустить вас усіх, але навіть прожене вас силою звідсіль.

- ² Тож накажи людям, щоб кожен чоловік від сусіда свого і кожна жінка від сусідки своєї визичили собі посуд срібний і посуд золотий."
- ³ Господь же дав народові ласку в очах єгиптян. Та й Мойсей самий був людина визначна в Єгипетській землі, в повазі у фараона та в народі.
- ⁴ І сказав Мойсей: "Так говорить Господь: Опівночі я пройду почерез Єгипет,
- ⁵ і помре всякий первісток у землі Єгипетській, від первенця фараона, що сидить на троні, аж до первенця рабині за жорнами, і всяке первородне у скотини.
- ⁶ І буде ридання велике по всій землі Єгипетській, якого не було ще ніколи і не буде.
- ⁷ Ні на одного ж із синів Ізраїля ні собака не гавкне, ні на людину, ні на скотину, щоб знали ви, що Господь кладе різницю між єгиптянами і між синами Ізраїля.
- ⁸ І прийдуть усі ці твої слуги до мене, та й впадуть ниць передо мною, кажучи: Виходь ти сам і всі люди, що при тобі. І тоді я вийду." Та й вийшов від фараона, палаючи гнівом.
- ⁹ І сказав Господь Мойсеєві: "Не слухає вас фараон, щоб я намножив більше чудес у

землі Єгипетській."

¹⁰ Мойсей же та Арон зробили всі ті чудеса перед фараоном, та закаменів Господь серце фараонове, і не відпустив синів Ізраїля з землі своєї.

РОЗДІЛ: 12

І наказав Господь Мойсееві та Аронові в землі Єгипетській:

² "Місяць цей нехай буде вам початком місяців, перший нехай буде він вам між місяцями року.

³ Промовте до всієї ізраїльської громади так: Десятого дня цього місяця візьміть собі кожен для своєї сім'ї ягня: одне на хату.

⁴ Коли ж сім'я буде замала на (ціле) ягня, нехай разом з найближчим у межу сусідом візьме ягня по лічбі душ; розрахуйте, щоб ягняти було досить для кожного, хто скільки зможе з'їсти.

⁵ Ягня ж нехай вам буде без вади, самчик, одноліток; можете взяти його з баранців або з козенят.

⁶ І держатимете його до чотирнадцятого дня цього місяця, і тоді нехай уся громада синів Ізраїля разом заріже його надвечір.

⁷ І нехай візьмуть крові й помажуть нею одвірки і наддвір у домах, де їстимуть його.

⁸ Нехай їдять м'ясо тієї самої ночі; спеченим на вогні нехай їдять його, з опрісноками та з гіркими зелями.

⁹ Не їжте ніякої сировини, ні звареного в воді, а тільки жарене на вогні, і з головою його і з ногами та з нутрощами.

¹⁰ І не залишатимете нічого до ранку; що ж з нього залишиться би до ранку, спалите на вогні.

¹¹ А їстимете його ось так: стегна ваші попідперізувані, обув'я ваше на ногах ваших, і костури ваші в руках у вас; і їстимете похапки: пасха то Господня.

¹² Тієї ночі перейду по землі Єгипетській і уб'ю всякого первенця в землі Єгипетській, від людини до скотини, і над усіма богами єгипетськими вчиню суд; я - Господь.

¹³ Кров буде вам знаком по домах, де будете, і як побачу кров, мину вас, і не впаде на вас ніяка смертна язва, як каратиму Єгипетську землю.

¹⁴ І стане вам цей день на спомин, і ви святкуватимете його як свято Господнє; як установу вічну для всіх ваших родів святкуватимете його.

¹⁵ Сім днів їстимете опрісноки; вже першого дня повиносите геть закваску із хат ваших; бо кожен, хто, від першого дня до сьомого, їстиме квашений хліб, той викориниться з-поміж Ізраїля.

¹⁶ Першого дня відбудуться в вас святі збори, і сьомого дня будуть святі сходини. Нічого в ті дні не робитимете; тільки що треба з'їсти кожному, те одне можете зготувати.

¹⁷ Додержуйтесь приписів опрісноків, бо в той день виведу я полки ваші з землі Єгипетської; тим і шануватимете цей день із роду в рід як установу вічну.

¹⁸ З вечора чотирнадцятого дня першого місяця їстимете опрісноки до вечора двадцять першого дня цього місяця.

¹⁹ Сім днів щоб не було розчину по домах ваших у вас: бо хто їстиме квашене, той буде викоринений з громади Ізраїля, чи він чужинець, чи тубілець.

- 20** Нічого квашеного не їжте; по всіх ваших оселях їжте опрісноки."
- 21** Скликав тоді Мойсей всіх старших Ізраїля, і промовив до них: "Ідіть, і підшукайте собі ягня для родин ваших і заколіть пасху.
- 22** І візьміть по в'язаночці іссопу, і вмочіть у кров, що в мисці, та й доторкніться наддвірку і обох одвірків кров'ю з миски; і ніхто з вас нехай не виходить за хатні двері до ранку.
- 23** Ходитиме Господь побивати єгиптян, і побачить кров на наддвірку та одвірках, то мине ці двері і не попустить губителеві ввійти в ваші хати, щоб побивати вас.
- 24** Ви берегтимете цей наказ як віковичну установу для вас і для дітей ваших.
- 25** А як увійдете в землю, що Господь дасть вам, як і обіцяв, то будете триматися цього обряду.
- 26** Якби ж часом ваші діти вас спитали: Що це за обряд у вас?
- 27** То ви відповісте: Це жертва пасхальна в честь Господа, що пройшов мимо хат синів Ізраїля в Єгипті, як побивав єгиптян, щадивши хати наші." І похилили голови люди й припали лицем до землі.
- 28** Пішли сини Ізраїля й вчинили, як повелів Господь Мойсєєві та Аронові, так і вчинили.
- 29** Опівночі повбивав Господь усіх первенців у Єгипетській землі, від первенця фараонового, престолонаслідника, до первенця полоненого в тюрмі, та всіх первістків скоту.
- 30** Тоді ж схопився фараон уночі, і всі слуги його, і всі єгиптяни; і настало ридання в Єгипті; бо не було хати, де не було б мерця.
- 31** Вночі таки покликав фараон Мойсея й Арона та й каже: "Вставайте, забирайтеся з-поміж людей моїх, ви самі й сини Ізраїля. Ідіть і служіть Господеві, як ви домагались.
- 32** Теж і вівці ваші і товар ваш забирайте, як ви бажали; ідіть геть та й мене благословіть."
- 33** Та й єгиптяни натискали на людей, бажаючи щоскоріш випровадити їх з краю; бо, мовляли, всі ми пропадемо.
- 34** Позабирали люди тісто своє ще не вкисле, і діжі, загорнені в одержу, несли на плечах.
- 35** Вчинили сини Ізраїля по слову Мойсея, і визичили в єгиптян посуд срібний та посуд золотий і одіж.
- 36** І дав Господь ласку людям в очах єгиптян, що йшли їм наввипередки; і так обібрали вони єгиптян.
- 37** І рушили сини Ізраїля в дорогу від Рамсесу до Суккот, яких шістсот тисяч чоловіків піхотинців, крім їхніх сімей.
- 38** І мішаного народу сила знялось із ними, і вівці й худоба, дуже велика отара.
- 39** З тіста, що взяли з Єгипту, поналікали вони тоненьких опрісноків; бо тісто ще не було вкисло; їх бо виганяли з Єгипту, то вони не могли гаятись та й навіть не приготували собі припасів на дорогу.
- 40** Проживали ж сини Ізраїля в Єгипті років чотириста тридцять.
- 41** І по чотириста тридцятьох роках, цього самого дня, усі полчища Господні вийшли з Єгипту.
- 42** Ніччю чування була та ніч для Господа, щоб вивести їх із землі Єгипетської. Тому ніч це Господня, щоб чували в ній на честь Господа сини Ізраїля з роду в рід.

- ⁴³ Господь сказав Мойсеєві і Аронові: "Ось пасхальна установа: нехай ніякий чужинець не їсть пасхи.
- ⁴⁴ Всякий же раб, куплений грошовою ціною, як обріжеш його, тоді може її їсти.
- ⁴⁵ Приходько й наймит щоб її не їли.
- ⁴⁶ В одній хаті їстимуть (її); нічого з м'яса не виносити поза дім, ані кісточки не переломите в ньому.
- ⁴⁷ Уся громада ізраїльська має святкувати пасху.
- ⁴⁸ А якби хто чужий, пробуваючи в тебе, захотів святкувати пасху Господню, нехай обріжуть усю його мужеську статть, і тоді нехай приходить і святкує, як і тубілець. Ніхто необрізаний не сміє її їсти.
- ⁴⁹ Закон один щоб у вас був і тубільцеві і чужинцеві, що перебуває серед вас."
- ⁵⁰ Усі сини Ізраїля вчинили як повелів Господь Мойсеєві та Аронові, так і виконали це.
- ⁵¹ Отож того самого дня вивів Господь синів Ізраїля з землі Єгипетської за полками.

РОЗДІЛ: 13

І промовив Господь до Мойсея, кажучи:

- ² "Посвяти мені всіх первенців; усе, що між синами Ізраїля вперше розкриває матірню утробу, в людини і в скотини, воно моє."
- ³ І промовив Мойсей до людей: "Пам'ятайте на той день, коли ви вийшли з Єгипту, з дому неволі; бо могутньою рукою вивів вас Господь звідти; тож не їжте нічого квашеного.
- ⁴ Сьогодні, в місяці Авів, ви виходите.
- ⁵ І коли введе тебе Господь у землю Ханаанську, Хеттितську, Аморійську, Хіввійську й Євусійську, яку поклявся твоїм батькам тобі віддати, в землю, що тече молоком та медом, заховуватимеш у цьому місяці такий обряд:
- ⁶ сім днів їстимеш опрісноки, а сьомого дня свято в честь Господа.
- ⁷ Сім днів їстимеш опрісноки, і нічого квашеного, щоб і не видно було в тебе; дріжджів щоб не видно було в тебе по всій твоїй країні.
- ⁸ І поясниш синові своєму у той день, кажучи: Це за те, що Господь учинив мені, коли я виходив з Єгипту.
- ⁹ Нехай це буде знаком на руці твоїй і пам'яткою між очима в тебе, щоб закон Господній був в устах твоїх: могутньою бо рукою вивів тебе Господь з Єгипту.
- ¹⁰ Ти допилинуєш цієї установи в свою пору з року в рік.
- ¹¹ А як приведе тебе Господь у землю Ханаанську, як то клявся тобі й батькам твоїм, та й дасть її тобі,
- ¹² відділиш усе, що вперше виходить із матірнього лона, Господеві; з усіх первістків твого скоту самці будуть Господеві.
- ¹³ Всяке осля-первісток викупиш ягням: коли ж не викупиш, скрутиш йому шию. Всякого людського первенця з-поміж синів твоїх маєш викупити.
- ¹⁴ І як питає тебе син твій узавтра: Що воно таке? - скажеш йому: Могутньою рукою вивів нас Господь з Єгипту, з дому неволі.
- ¹⁵ А тому, що фараон уперся не відпустити нас, Господь побив усіх первенців у землі Єгипетській, від первенця людини до первістка скотини; тим і приношу в жертву Господеві всіх первістків самчиків, а всіх первенців із моїх синів викуповую.

- ¹⁶ Нехай це буде знаком на руці твоїй, і печаттю між очима твоїми; могутньою бо рукою вивів нас Господь з Єгипту."
- ¹⁷ Як відпустив фараон людей, Бог не повів їх по дорозі до землі Филістимлянської, хоч вона і ближча; бо, сказав собі Бог, народ розкається, як прийдеться йому воювати, та й захоче повернутися в Єгипет.
- ¹⁸ І звернув Бог народ на шлях у червономорську пустиню. Отож добре вистроєні вийшли сини Ізраїля з Єгипетської землі.
- ¹⁹ Забрав Мойсей і Йосифові кості з собою, бо клятвою такою заприсяг він синів Ізраїля: "Коли Бог колись помилує вас, то винесіть із собою кості мої звідси."
- ²⁰ І вирушили вони з Суккота та й отаборились в Етамі, уз край пустині.
- ²¹ Господь же йшов перед ними вдень хмаровим стовпом, щоб проводити їх у дорозі, а вночі вогненним стовпом, щоб їм присвічувати; так що вони могли йти і вдень і вночі.
- ²² І не зникав хмаровий стовп задня, і стовп вогнений уночі перед народом.

РОЗДІЛ: 14

І заговорив Господь до Мойсея, кажучи:

- ² "Промов до синів Ізраїля, щоб завернули та отаборились перед Пігахіротом, між Мігдолом і морем, перед Ваал-Цефоном; навпроти нього, край моря, отаборитесь.
- ³ І подумав фараон про синів Ізраїля: Заблукались у краю, пустиня затиснула їх у собі.
- ⁴ Я ж закаменю серце в фараона, щоб ганявся за ними; і прославлюсь на фараоні і на всьому його війську, і зрозуміють єгиптяни, що я - Господь." Так і вчинили.
- ⁵ І сповіщено царя єгипетського, що народ утік; тоді обернулося серце фараона та його слуг проти народу, і вони сказали: "І що ж ми наробили, що випустили Ізраїля з нашого підданства?"
- ⁶ І повелів запрягти свою колісницю, і взяв з собою своїх людей;
- ⁷ зібрав також шістсот колісниць добірних та всі інші колісничі єгипетські, і бійців до кожної.
- ⁸ Господь же закаменів серце в фараона, царя єгипетського, і погнався він за синами Ізраїля, що походили під рукою високою.
- ⁹ Єгиптяни ж погналися за ними і наздогнали їх фараонові коні, колісничі, комонники та військо, як таборували при морі, коло Пігахіроту, напроти Ваал-Цефону.
- ¹⁰ І як наблизився фараон, підвели сини Ізраїля очі, аж ось єгиптяни женуться за ними; і злякалися сини Ізраїля вельми та й заголосили до Господа.
- ¹¹ Та й кажуть до Мойсея: "Хіба тим то, що немає в Єгипті кладовищ, ти позабирав нас умирати в пустині? Що ж це ти накоїв нам, що вивів нас із Єгипту?"
- ¹² Хіба ми тобі цього не казали ще в Єгипті: Дай нам спокій! Ми будемо єгиптянам служити; бо ж краще нам бути в неволі, ніж гинути в пустині."
- ¹³ Відповів же Мойсей народові: "Не бійтеся! Стійте на місці, то побачите, що зробить Господь, щоб вас сьогодні спасти. Бо тих єгиптян, що їх бачите сьогодні, не побачите більш вовіки!
- ¹⁴ Господь бо воюватиме за вас, ви ж будьте спокійні."
- ¹⁵ І сказав Господь Мойсеєві: "Чого голосиш до мене? Вели синам Ізраїля, нехай вирушають.

- 16** Ти ж підійми твою палицю та простягни твою руку над морем і розділи його, і нехай сини Ізраїля сушею пройдуть через середину моря.
- 17** Ось я закаменю серце єгиптян, і вони підуть за вами слідом, і тоді покажу на фараоні і на всім його війську, на колісницях і на вершниках його, мою славу.
- 18** І визнають єгиптяни, що я - Господь, як покажу на фараоні, на колісницях і на вершниках його мою силу."
- 19** І повернувся тоді ангел Божий, що йшов поперед табору Ізраїля, та й спинився позад них; і стовп хмаровий, що йшов перед ними, спинився позад них.
- 20** Він спинився поміж єгипетським табором та ізраїльським табором; і була хмара темрявою для одного табору і світилом для другого. І не наближався один табір до другого всю ніч.
- 21** І простяг Мойсей руку над морем, і відганяв Господь море всю ніч сильним східним вітром, і зробив море сухим, і води розділились;
- 22** і сини Ізраїля ввійшли і йшли серединою моря по суші; вода була для них стіною праворуч і ліворуч.
- 23** Єгиптяни погнались, і рушили слідом за ними всі фараонові коні, колісниці і вершники в середину моря.
- 24** В ранішню сторожу глянув Господь із вогненного та хмарового стовпа на єгипетський табір та й стривожив його;
- 25** позагальмовував колеса їхніх колісниць, так, що ці з трудом просувались наперед. І закричали єгиптяни: "Спасаймось перед Ізраїлем, бо Господь воює за нього проти єгиптян."
- 26** Тоді Господь сказав Мойсеєві: "Простягни руку над морем, і нехай води хлинуть назад, на їхні колісниці і на їхніх вершників."
- 27** І простяг Мойсей руку над морем, і на світанку воно повернулося знову на своє звичайне місце; єгиптяни ж, утікаючи, йшли йому назустріч. Отак то кинув Господь єгиптян у середину моря.
- 28** Злились води знов до купи та й затопили колісниці, вершників та все фараонове військо, що ввійшло було за ними в море; ані один із них не зостався.
- 29** Сини ж Ізраїля йшли по суші, посеред моря, і води для них стояли, як стіна, праворуч і ліворуч.
- 30** Отак вирятував Господь у той день Ізраїля з руки єгипетської, і побачив Ізраїль єгиптян мертвими на березі моря.
- 31** І як побачив Ізраїль, з якою потугою Господь побив єгиптян, став народ боятися Господа та й повірив Господеві й слугі його Мойсеєві.

РОЗДІЛ: 15

Тоді Мойсей і сини Ізраїля заспівали Господеві ось яку пісню: Заспіваю Господеві, славно бо прославився; коня і вершника скинув у море.

2 Сила і міць моя - Господь, він став мені рятунком. Він мій Бог, і я його прославлю, Бог батька мого, і я вихвалитиму його.

3 Господь - муж войовник, Господь - ім'я йому.

4 Полки і колісниці фараона вкинув у море, виквіт вождів його втопивсь у Червонім морі.

5 Безодні їх покрили, пішли на дно неначе камінь.

- ⁶ Твоя правиця, Господи, прославилась у силі, твоя правиця розгромила ворога.
- ⁷ Ти величчю надмірною своєю знищив супротивників. Послав ти гнів твій, що, мов стебло, пожер їх.
- ⁸ Від подиху ярости твоєї збилися у купу води, і стали валом хвилі, згусла хуртовина на дні моря.
- ⁹ Ворог сказав: Пущуся за ним, дожену, розділю здобич, насичу жагу свою. Я вийму меч мій, моя рука їх знищить.
- ¹⁰ Ти дмухнув вітром, їх укрило море; мов оливо, втонули у водах глибоких.
- ¹¹ Хто, як ти, Господи, між богами, хто, як ти, у святості величній, страшний у славі, що твориш чудеса?
- ¹² Ти простягнув правицю, пожерла їх земля. Ти провадив у милості своїй народ, що врятував його.
- ¹³ Привів його потугою своєю до житла святого твого.
- ¹⁴ Почули те народи, затремтіли; жах огорнув мешканців Філістії.
- ¹⁵ Тоді зжахнулися едомські дуки, страх охопив князів моавських, ханааняни ж усі поникли духом.
- ¹⁶ Страх напав і жах великий, від сильної руки твоєї вони окаменіли, докіль пройшов народ твій, Господи, докіль пройшов народ цей, що ти його собі придбав.
- ¹⁷ Ти ввів їх і насадив на власній горі своїй; на місці, що зготував, Господи, собі для житла, у святині, що твої руки, Господи, заснували.
- ¹⁸ Господь царює назавжди і ввіки.
- ¹⁹ Коли фараонові колісничі й вершники ввійшли в море, Господь повернув на них морські води; сини ж Ізраїля пройшли по суші, серед моря.
- ²⁰ Взяла тоді Марія, пророчиця, Аронова сестра, літаври у руку; і вийшло все жіноцтво за нею з бубнами та хороводами.
- ²¹ І приспівувала їм Марія: Співайте Господеві, славно бо прославився; коня і вершника скинув у море.
- ²² І повелів Мойсей Ізраїлеві вирушати з-над Червоного моря; і двинули вони до Шур-пустині, і йшли три дні пустинею та й не знаходили води.
- ²³ Прийшли вони в Меру, та води з Мери не могли пити, бо гірка була; тим і прозвали те місце Мера.
- ²⁴ І нарікали люди на Мойсея, говоривши: "Що нам пити?"
- ²⁵ А він заголосив до Господа; і вказав йому Господь дерево; вкинув він його у воду, і вода стала солодкою. Там дав він їм закон і суд, там випробував їх.
- ²⁶ І сказав: "Коли ти пильно слухатимешся голосу Господа, Бога твого, і чинитимеш те, що йому доподоби, і вважатимеш на його накази, і дотримуватимешся всіх його установ, ані одної з тих недуг, що я навів був на Єгипет, не наведу на тебе: я бо Господь, твій цілитель."
- ²⁷ Потім прийшли в Елім, де було дванадцять водних джерел і сімдесят пальм. І отаборилися там над водою.

РОЗДІЛ: 16

3 Еліму рушила вся громада синів Ізраїля й прийшла у Сін-пустиню, що між Елімом та Синаєм, у п'ятнадцятий день другого місяця після їхнього виходу з Єгипетської землі.

- ² І нарікала вся громада синів Ізраїля на Мойсея та Арона в пустині.
- ³ Говорили до них сини Ізраїля: "О, коли б ми були повмирали від руки Господньої в Єгипетській землі, сидівши, було, круг казанів з м'ясом та ївши хліба досхочу! А то вивели ви нас у цю пустиню, щоб голодом поморити всю громаду."
- ⁴ І сказав Господь Мойсеєві: "Ось я дощем посиплю вам хліб із неба, і виходитимуть люди, і збиратимуть щодня денну пайку, щоб випробувати їх, чи ходитимуть за моїм законом, чи ні.
- ⁵ Шостого ж дня нехай заготують, що принесли, і нехай буде вдвоє більше того, що збирають щодня."
- ⁶ І промовили Мойсей та Арон до всіх синів Ізраїля: "Ввечорі визнаєте, що це Господь вивів вас із землі Єгипетської;
- ⁷ а вранці побачите славу Господню, бо він почув нарікання ваші на Господа. Ми ж, що ми таке, що нарікаєте на нас?"
- ⁸ Далі Мойсей сказав: "Побачите славу Господню, як дасть вам Господь увечері їсти м'яса, а вранці досхочу хліба, бо чув Господь нарікання ваші на нього. Ми ж, що ми таке? Не на нас нарікання ваші, а на Господа."
- ⁹ Мойсей сказав Аронові: "Промов до всієї громади синів Ізраїля: Виступіть перед Господом, бо він почув ваші нарікання."
- ¹⁰ І сталось, як промовляв Арон до всієї громади синів Ізраїля, поглянули вони на пустиню і побачили славу Господню, що явилась у хмарі.
- ¹¹ Тоді Господь заговорив до Мойсея:
- ¹² "Чув я нарікання синів Ізраїля. Скажи їм таке: Ввечорі їстимете м'ясо, а вранці насититесь досхочу хлібом, і зрозумієте, що я - Господь, Бог ваш."
- ¹³ І справді ввечері сталось так, що налетіли перепелиці і вкрили табір, а вранці впала роса довкола табору.
- ¹⁴ Коли ж роса зникла - ось на пустині зверху щось дрібненьке, крупчасте й тоненьке, мов іней по землі.
- ¹⁵ Побачили це сини Ізраїля та питають один одного: "Що це таке?" Не знали бо, що воно таке. А Мойсей сказав їм: "Це хліб, що дав Господь вам на поживу.
- ¹⁶ А ось що повеліває вам Господь: Нехай кожен збирає його, скільки йому треба, омер на кожного, по числу душ ваших; кожен із вас нехай візьме для тих, що в нього в наметі."
- ¹⁷ Так і зробили сини Ізраїля та й назбирали, хто багато, а хто мало.
- ¹⁸ А як міряли омером, то ані той, хто назбирав багато, не мав лишнє, ані тому, хто назбирав мало, не бракувало; кожен, скільки на прохарчування кому було треба, зібрав.
- ¹⁹ І сказав до них Мойсей: "Нехай ніхто не зоставляє з того щось до ранку."
- ²⁰ Та не послушали вони Мойсея, і декотрі позоставляли дещо з того до ранку; і завелись у ньому хроби, і засмерділось; тож Мойсей розсердився на них.
- ²¹ Збирали вони його кожного ранку, кожен скільки на їжу кому було треба, а як припікало сонце, воно тануло.
- ²² Шостого ж дня вони назбирали манни вдвоє, по два омери на кожного. Прийшли всі видатні в громаді та й оповіли про це Мойсеєві;
- ²³ а він сказав їм: "Це й є те, що повелів Господь: завтра спочинок, свята субота в честь Господа; що маєте пекти, печіть, і що варити, варіть; усе ж що лишиться, схойте про запас до завтрішнього ранку."

- ²⁴ Зоставили вони те до ранку, як повелів Мойсей, і не засмерділось воно, і не позавадились у ньому хроби.
- ²⁵ Тоді сказав Мойсей: "Їжте його сьогодні, бо сьогодні субота на честь Господа; сьогодні не знайдете нічого в полі.
- ²⁶ Шість днів збирайте; сьомого ж дня, в суботу, його не буде.
- ²⁷ І повиходили деякі з народу і сьомого дня збирати, та не знайшли нічого.
- ²⁸ Тоді Господь сказав Мойсеєві: "Докіль будете відмовлятися пильнувати заповідей моїх та закону мого?"
- ²⁹ Дивіться: Господь дав вам у суботу відпочинок, тим то дає вам шостого дня на два дні хліба. Кожен нехай сидить на своєму місці; ніхто нехай не виходить у сьомий день поза свою оселю."
- ³⁰ Отже, народ відпочивав сьомого дня.
- ³¹ І назвали сини Ізраїля це "манна"; була вона схожа на коріяндрове сім'я, біла, а смак її, як у медівника.
- ³² І сказав Мойсей: "Ось що заповідав Господь: Наповніть нею омер на схов для нащадків ваших, щоб бачили хліб, що ним годував я вас у пустині, як вивів вас із землі Єгипетської."
- ³³ І сказав Мойсей Аронові: "Візьми посудину, усип туди повний омер манни та й постав її перед Господом, на схов для ваших потомків."
- ³⁴ Як заповів Господь Мойсеєві, так і поставив Арон манну перед Свідощвом (кивотом Завіту) на переховування.
- ³⁵ Сини ж Ізраїля їли манну сорок років, доки не прийшли в заселену землю; їли вони манну, докіль не прийшли до границь Ханаан-землі.
- ³⁶ Омер же - це десята часть ефи.

РОЗДІЛ: 17

Уся громада синів Ізраїля рушили із Сін-пустині, переходами, за наказом Господнім, і отаборились вони у Рефідимі, де не було питної води людям.

- ² І став народ сваритися з Мойсеєм, викрикуючи: "Дай нам води пити!" Мойсей їм каже: "Чого лається зо мною? Навіщо спокушаєте Господа?"
- ³ Але народ був там жадібний води, то й нарікав на Мойсея словами: "Навіщо оце ти вивів нас із Єгипту, щоб спрагою заморити нас і дітей наших і скот наш?"
- ⁴ Заголосив Мойсей до Господа: "Що діяти мені з цими людьми? Ще трохи, і укаменують мене."
- ⁵ І відповів Господь Мойсеєві: "Вийди поперед людей; візьми з собою кілька старшин ізраїльських, і палицю, що нею вдарив по Нілу, візьми в руку, та й іди.
- ⁶ Ось я стану перед тобою там, на скелі, на Хориві, і коли вдариш ти по скелі, вода зрине з неї, і люди питимуть." Так і зробив Мойсей на очах старшин Ізраїля.
- ⁷ І назвав те місце: Масса і Меріва, через сварку синів Ізраїля і тому, що спокушали Господа словами: "Чи є Господь між нами, чи нема?"
- ⁸ Та ось надійшов Амалек і задер бій з Ізраїлем у Рефідимі.
- ⁹ Сказав Мойсей до Ісуса: "Вибери собі людей та вийди вранці в бій з Амалеком; я ж стану на вершині горбка з жезлом Божим у руці."
- ¹⁰ Зробив Ісус так, як повелів йому Мойсей, і почав битися з Амалеком. А Мойсей, Арон та Хур вийшли на вершину горба.

- ¹¹ І сталося: як піднімав руки Мойсей, то брав гору Ізраїль, а як опускав, брав гору Амалек.
- ¹² Коли ж руки Мойсея обважніли, взяли камінь та й підклали йому, і він сів на ньому; Арон же і Хур підтримували йому руки, один з одного боку, другий з другого. Так руки його витримали твердо до заходу сонця.
- ¹³ І розгромив Ісус Амалека й його людей вістрям меча.
- ¹⁴ Тоді сказав Господь Мойсеєві: "Запиши це на спомин у книгу і вклади Ісусові в серце, що я зітру пам'ять Амалека з-під небес."
- ¹⁵ І спорудив Мойсей жертовник і дав йому ім'я: "Ягве-Ніссі."
- ¹⁶ Сказав бо: "Тим, що рука знялася проти Господнього трону, війна Господня проти Амалека з роду в рід."

РОЗДІЛ: 18

Довідався Їтро, мідіянський священик, тесть Мойсея, про все, що сподівав Бог Мойсеєві та Ізраїлеві, своєму народові, як Господь вивів Ізраїля з Єгипту.

- ² І взяв Їтро, тесть Мойсея, Ціпору, Мойсееву жінку, після того, як був її відіслав,
- ³ з обома її синами. Першому на ім'я Гершом, мовляв, приходень я у чужій землі,
- ⁴ а другому ім'я Еліезер, Бог бо отця мого, мозляв, поміч моя й вирятував мене від меча фараонового.
- ⁵ Прийшов ото Їтро, тесть Мойсея, і сини його і жінка його до Мойсея в пустиню, де він стояв табором, під горою Божою;
- ⁶ і переказав до Мойсея: "Я, тесть твій Їтро, приходжу до тебе і жінка твоя й обидва сини твої з нею."
- ⁷ І вийшов Мойсей назустріч тестю своєму, вклонивсь йому низько, поцілував його, і, привітавши один одного, ввійшли вони в намет.
- ⁸ І оповів Мойсей тестеві своєму про все, що сподівав Господь фараонові та єгиптянам заради Ізраїля, про всі біди, що спіткали їх у дорозі, і як вирятував їх Господь.
- ⁹ Радий був Їтро тим усім добром, що Господь зробив Ізраїлеві, що визволив його з руки єгиптян,
- ¹⁰ та й каже: "Благословен Господь, що визволив вас із руки єгипетської та з фараонової руки, що визволив народ з єгипетської неволі.
- ¹¹ Тепер я знаю, що Ягве більший від усіх богів, бо (визволив від тих, які) ним гордували."
- ¹² І приніс Їтро, тесть Мойсея, всепалення і жертву Богові; прийшов же й Арон і всі старшини Ізраїля, щоб спільно з тестем Мойсея їсти перед Богом.
- ¹³ На другий день сів Мойсей судити людей, що стояли довкруги нього зранку до вечора.
- ¹⁴ Побачив тесть Мойсея все, що він чинив з людьми, та й каже: "Що це ти таке виробляєш з людьми? Чому судиш сам, а всі люди стоять коло тебе зранку до вечора?"
- ¹⁵ І каже Мойсей тестеві своєму: "Бо люди приходять до мене шукати поради в Бога.
- ¹⁶ Коли зайде в них якийсь спір, приходять до мене, і я розсуджую між сторонами й з'ясовую їм установи й закони Божі."
- ¹⁷ На те відповів Мойсеїв тесть: "Не гаразд робиш.

- 18** Знеслишся докраю сам і люди навколо тебе: бо занадто тяжка це для тебе праця, і несила справитись з нею тобі одному.
- 19** Ось лише послухайся мене; пораджу я тобі, і Бог буде з тобою. Будь ти сам за людей перед Богом та й появлятимеш справи до Бога.
- 20** Ти навчатимеш їх рішень і закону, вказуватимеш шлях, що ним повинні йти, і діла, що їх чинити мусять.
- 21** Але вибери з-між усього народу людей здатних, богобоязних, людей надійних, некористолюбних, та й постав їх над ними тисяцькими, соцькими, півсоцькими та десяцькими,
- 22** і нехай судять народ повсякчас. Лише і кожну велику справу нехай спрямовують до тебе, усі ж малі справи нехай судять самі. Так зробиш собі легшим тягар, бо вони нестимуть його разом з тобою.
- 23** Якщо ти так зробиш, і повелить це тобі Бог, сам устоїш і весь цей люд могтиме ладнати свої справи на місцях."
- 24** Послухався Мойсей ради тестя свого і зробив усе, як той пораяв.
- 25** Вибрав він з усього Ізраїля людей здатних і поставив їх головами над людьми: тисяцькими, соцькими, півсоцькими й десяцькими.
- 26** І стали вони судити народ у всяких випадках; до Мойсея спрямовували справи важчі, а всякі дрібніші справи вирішували самі.
- 27** Нарешті відпровадив Мойсей свого тестя, та й пішов він собі у свій край.

РОЗДІЛ: 19

- Т**ретього місяця по виході з Єгипетської землі, того ж самого дня, сини Ізраїля прибули в Синай-пустиню.
- 2** Рушили вони з Рефідиму і, прибувши в Синай-пустиню, отаборились у пустині. Отаборився там Ізраїль навпроти гори.
- 3** А Мойсей вийшов до Бога. І заговорив Господь голосно з гори до нього: "Так скажеш домові Якова, і об'явиш синам Ізраїля:
- 4** Ви бачили самі, що я зробив єгиптянам, як ніс я вас на орліх крилах і привів до себе.
- 5** Тож коли щиро слухатиметеся мого голосу й дотримуватиметеся мого завіту, будете моєю особливою власністю з-поміж усіх народів, бо моя вся земля.
- 6** Ви будете в мене царством священиків, народом святим. Ось і слова, що їх маєш переказати синам Ізраїля."
- 7** Прийшов Мойсей, покликав старійшин народу і виклав перед ними все те, що повелів йому Господь.
- 8** Усі ж люди відповіли одностайно, кажучи: "Усе, що сказав Господь, зробимо." І переказав Мойсей слова народу Господеві.
- 9** Господь сказав Мойсеєві: "Ось я прийду до тебе в густій хмарі, щоб народ чув, як розмовлятиму з тобою, та щоб вірив тобі довіку." І переповідав Мойсей слова народу Господеві.
- 10** Господь сказав Мойсеєві: "Йди до людей та й освячуй їх, сьогодні й завтра; нехай повиперають одержу свого,
- 11** і стануть готові до третього дня, бо третього дня зійде Господь на очах усього народу на Синай-гору.

- ¹² Ти окреслиш для людей з усіх боків межі і попередиш: бережіться, виходити на гору, а то й не доторкайтесь її підніжжя. Хто доторкнеться до гори, тому смерть.
- ¹³ Ніхто нехай не доторкається до неї, бо буде побитий камінням або прошитий стрілою. Чи то людина, чи скотина, - не останеться живим. А як протяжно засурмлять у ріг, тоді зйдуть на гору."
- ¹⁴ Спустився Мойсей з гори та й освятив людей, і повиперали вони свою одежу.
- ¹⁵ Він сказав людям: "Будьте готові на третій день; не сходьтеся з жінками."
- ¹⁶ Третього дня, як розвиднялося, заgrimіли громи, спалахнули блискавки, й тяжка хмара нависла над горою, страх могутньо засурмило в ріг, і задрижали всі люди в таборі.
- ¹⁷ Вивів Мойсей людей до Бога з табору, і стали вони під горою.
- ¹⁸ Гора ж Синай уся димувала від того, що Господь у полумені спустився на неї. І підіймався той дим, мов кіптява з горна, а вся гора стрясалася вельми.
- ¹⁹ А трубний звук гучав дедалі голосніш та голосніш; Мойсей говорив, а Бог відрікав йому у гromі.
- ²⁰ Господь спустився на Синай-гору, на вершину гори, і покликав Мойсея на верх гори, і піднявся Мойсей.
- ²¹ Господь сказав до Мойсея: "Спустися, остережи людей, нехай не продираються до Господа, цікаві подивитись, а то багато з них загине.
- ²² Та й священники, що приступають до Господа, нехай освятяться, а то Господь поб'є їх."
- ²³ І сказав Мойсей Господеві: "Не можуть люди йти на верх Синай-гори; сам бо ти перестеріг нас словами: визначи, мовляв, навколо гори межі та зроби її священною."
- ²⁴ Тоді Господь сказав до нього: "Йди наниз та вийди знову, і Арон з тобою; священники ж і люди нехай не рвуться почерез границю, щоб вийти на верх до Господа, а то поб'є їх."
- ²⁵ І зійшов Мойсей до людей та переповів їм це.

РОЗДІЛ: 20

Тоді Бог промовив усі ці слова, кажучи:

- ² "Я - Господь, Бог твій, що вивів тебе з землі Єгипетської, з дому неволі.
- ³ Нехай не буде в тебе інших богів крім мене.
- ⁴ Не робитимеш собі ніякого тесаного кумира, ані подоби того, що вгорі, на небі, ні того, що внизу, на землі, ні того, що попід землею, в водах.
- ⁵ Не падатимеш перед ними ниць і не служитимеш їм, бо я Господь, Бог твій, Бог ревнивний, що караю беззаконня батьків на дітях до третього й четвертого покоління тих, хто ненавидять мене,
- ⁶ і творю милосердя до тисячного покоління тим, хто люблять мене і бережуть заповіді мої.
- ⁷ Не прикликатимеш імени Господа, Бога твого, марно, бо не пустить Господь безкарно того, хто прикликає його ім'я марно.
- ⁸ Пам'ятай на відпочинковий день, щоб святити його.
- ⁹ Шість днів працюватимеш і робитимеш всяке діло твоє.
- ¹⁰ День же сьомий - відпочинок на честь Господа, Бога твого; не робитимеш ніякого діла сам, ані син твій, ані дочка твоя, ані раб твій, ані рабиня твоя; худоба твоя, ані

чужинець, що перебуває в твоєму дворі.

11 Бо шість днів творив Господь небо і землю й море, і все, що в них, а сьомого дня відпочив; тим і благословив Господь сьомий день і освятив його.

12 Шануй твого батька і матір твою, щоб довголітній був ти на землі, що Господь, Бог твій, дасть тобі.

13 Не вбиватимеш.

14 Не чужоложитимеш.

15 Не крастимеш.

16 Не свідкуватимеш ложно на ближнього твого.

17 Не зазіхатимеш на дім ближнього твого; не пожадатимеш жінки ближнього твого, ані раба його, ані рабині його, ані вола його, ані його осла, ані чогонебудь, що належало б ближньому твоєму."

18 Коли ж увесь люд спостеріг грохот грому та блискавки і трубний гомін і гору димучу, затремтів од страху і затримався оддалеки.

19 І сказали Мойсеєві: "Ти говори до нас, і ми слухатимемо, а Бог нехай до нас не промовляє, а то повмираємо."

20 Сказав Мойсей до людей: "Не бійтесь; це лише щоб випробувати вас, прийшов Бог, та щоб острах його постійно був з вами, щоб ви не грішили.

21 І поставали люди оддалеки, а Мойсей приступив до темної хмари, де був Бог.

22 Господь сказав Мойсеєві: "Так промовиш до синів Ізраїля: Ви бачили, що з неба я розмовляв з вами.

23 Не виробляйте собі поруч мене ні богів срібних, ні богів золотих не робіть собі.

24 Жертовник із землі спорудиш мені і приносиш на нім усепалення свої, і мирні жертви свої: овець твоїх і волів твоїх. На всяке місце, де я захочу, щоб прославлялось моє ім'я, я прийду до тебе і поблагословлю тебе.

25 Коли ж з каменя будуватимеш мені жертовник, не споруджуй з тесаного каменя; бо коли оброблятимеш його різцем твоїм, то й опоганиш його.

26 Також не будеш сходити сходами до жертовника мого, щоб не відкрилась перед ним нагота твоя."

РОЗДІЛ: 21

«Оці судові закони ти покладеш перед ними.

2 Коли купиш раба, єврея, шість років служитиме тобі, а сьомого року вийде на волю, без відшкодування.

3 Коли він сам прийшов до тебе, сам і на волю вийде, коли з жінкою, то й жінка його вийде з ним.

4 Коли господар дав йому жінку, і вродила вона йому синів або дочок, жінка й діти її будуть господареві, він же вийде сам один.

5 Як же раб скаже: Люблю я господаря мого, жінку мою і дітей моїх, не хочу виходити на волю,

6 тоді нехай його господар приведе його перед Бога, підведе до дверей або до одвірка та й проколе йому господар вухо шилом, і той служитиме йому довіку.

7 А коли хто продасть дочку свою як рабину, то нехай вона не виходить, як виходять раби.

8 Якщо вона не довподобила своєму господареві, що набув її був для себе, нехай

дозволить викупити її; чужому ж народові продати її не має права, бо обманув її.

⁹ Коли ж синові своєму набув її, по праву дочок мусить поступати з нею.

¹⁰ Коли ж другу візьме собі, нехай не вменшує її харчу, плаття її і подружніх прав її.

¹¹ А коли цих трьох речей не додержав, можна їй вийти безвідшкодовно, без викупу.

¹² Хто вдарить чоловіка так, що той помре, скарати нещадно його смертю.

¹³ Коли ж би то сталось однак ненароком, а Бог допустив, щоб він упав у його руки, то я призначу тобі місце, кудю втікати йому.

¹⁴ Якби ж хто замислив підступно вбити ближнього свого, то навіть від жертovníка мого відірвеш його, щоб смертю скарати.

¹⁵ Хто вдарить батька свого або матір, скарати його смертю.

¹⁶ Хто вхопить людину та продасть, або знайдеться вона в руках у нього, скарати його смертю.

¹⁷ Хто проклинатиме свого батька або матір, скарати того смертю.

¹⁸ Коли посваряться люди, і один вдарить другого каменем чи своїм кулаком, і той не вмере, але лежатиме в ліжку,

¹⁹ і згодом підведеться, і, хоч би й на палиці, а зможе вийти з хати, то той, хто вдарив, буде вільний, тільки дасть відшкодування за втрату часу, що пролежав, та вилікує його зовсім.

²⁰ Коли хто вдарить раба чи рабиню своєю палицею так, що вмере під його рукою, мусить бути строго покараний.

²¹ Однак же, коли ще поживе день або два, залишити без покарання; бо він і його власність.

²² Коли б'ються чоловіки та поштовхнуть при тому вагітну жінку, і вона скине дитину, але без іншої шкоди, то той мусить заплатити відшкодування, яке накладе жінчин чоловік, і винний заплатить згідно з судовим присудом.

²³ А коли буде яка шкода, то даси життя за життя,

²⁴ око за око, зуба за зуба, руку за руку, ногу за ногу,

²⁵ опечину за опечину, рану за рану, синяка за синяка.

²⁶ Коли хто влучить в око раба свого або рабиню свою, і занапастить його, на волю нехай випустить його за його око.

²⁷ А коли виб'є рабові своєму або рабині своїй зуба, на волю випустить його за того зуба.

²⁸ Коли віл вдарить рогами мужчину або жінку на смерть, укаменувати вола на смерть, і його м'яса не можна їсти; чий же віл, той неповинен.

²⁹ Коли ж бик уже здавна битливий, і господаря остережено, а він не доглядав за ним, і бик заколе мужчину чи жінку, вола мусять убити камінням, а його господар буде скараний смертю.

³⁰ Коли ж накладуть відшкодування на нього, він мусить дати викуп за своє життя усе те, що накладено на нього.

³¹ Чи візьме бик на роги сина чи дочку, по цьому присуду чинити з ним.

³² Коли ж бик заколе раба або рабиню, нехай дасть тридцять шеклів власникові, а бика вбити камінням.

³³ Коли хтось розкриє копанку або викопає хтось копанку, та й не закриє, і впаде туди віл чи осел,

³⁴ власник копанки мусить дати господареві відшкодування грішми, а мертве буде йому.

- ³⁵ Коли чийсь віл проб'є вола когось іншого, і той здохне, нехай продадуть живого вола та й поділять по половині виторг, і убите теж нехай розділять по половині.
- ³⁶ Або коли було знане раніше, що віл колеться, і не доглянув за ним господар, мусить віддати вола за вола, а мертве нехай йому буде.
- ³⁷ Коли хто вкраде вола чи вівцю та й заріже її чи продасть її, п'ять волів мусить віддати за вола і чотири вівці за одну вівцю.»

РОЗДІЛ: 22

«Коли впіймають злодія, як вломлюватиметься, і поб'ють так, що вмере, нема злочину крови.

- ² Коли ж над ним уже зійшло сонце, тоді є кривавий злочин; злодій мусить відшкодувати; коли в нього нічого нема, так продадуть його самого за крадіж.
- ³ Коли ж украдене, чи то віл, чи осел, чи ягня, знайдеться у нього живим, поверне вдвоє.
- ⁴ Коли хто попасав би на полі, або на винограднику й пустив би худобину пустопаш, а вона повипасала б на сусідовім полі, то винагородить щонайкращим із свого поля або виноградика свого.
- ⁵ Коли вибухне вогонь і кинеться в тернину й перекинеться на копи або на хлібні поля, або й на поле, той, хто спричинив пожежу, мусить дати (повне) відшкодування.
- ⁶ Коли хтось передасть другому гроші чи якісь вартісні речі на переховок, і викрадуть їх у нього з хати, мусить злодій, як знайдеться, повернути вдвоє.
- ⁷ Як же злодія не знайдуть, мусить господар хати з'явитися перед Богом, щоб довести, що то не він присвоїв ближнього речі.
- ⁸ В кожнім порушенні власности, чи то буде віл, чи осел, чи вівця, чи одежа, чи всяка інша згуба, що про неї хтось (пошкоджений) скаже: Ось воно, - справа обох мусить іти перед Бога; і той, кого Бог визнає винним, зверне другому вдвоє.
- ⁹ Коли хтось передасть другому на переховування осла, чи вола, чи вівцю, словом, якубудь тварину, і воно здохне, скалічиться або його вкрадуть так, що ніхто не бачив,
- ¹⁰ нехай присяга перед Господом розв'яже між обома, чи він не присвоїв собі річ ближнього; господар мусить пристати (на це), і той не має платити нічого.
- ¹¹ Коли ж насправді вкрадено в нього, мусить господареві за неї заплатити.
- ¹² Коли ж (дикий звір) роздер, нехай принесе розшматоване на доказ, а за розшматоване не має платити нічого.
- ¹³ Коли хто визичить у другого скотину, і вона окалічіє чи здохне, власника ж не було при тому, -вповні заплатити.
- ¹⁴ Коли ж власник був при тому, не треба йому платити нічого. Якщо дана була (тварина) в винайм, то одержить він ціну винайму.
- ¹⁵ Коли хто зведе ще незаручену дівчину та й спізнає її, мусить дати їй посаг і взяти собі за жінку.
- ¹⁶ Коли ж батько рішуче відмовиться дати її йому за жінку, то звідник одважить стільки срібла, скільки дають у віно дівицям.
- ¹⁷ Не лишай відьми живою.
- ¹⁸ Кожного, що злігся зо скотиною, каратимеш смертю.
- ¹⁹ Хто приносить жертву божкам, а не одному тільки Господеві, на того впаде анатема.

- 20** Не будеш утискати чужинця і не гнобитимеш його, бо ви самі були чужинцями в Єгипетській землі.
- 21** Ані вдови, ані сироти не будеш утісняти.
- 22** Бо коли ти їх пригнічувати будеш, і вони голосінням заголосять до мене, то слухом почую зойк їх.
- 23** І запалає гнів мій, і мечем висічу вас так, що жінки ваші стануть вдовами, а діти сиротами.
- 24** Коли позичиш гроші комусь із мого народу, вбогому, що при тобі, то не станеш для нього лихварем, ані не накладатимеш на нього відсотків.
- 25** Коли візьмеш у заставу одежину ближнього твого, мусиш повернути її йому до заходу сонця;
- 26** бо стільки й прикриття його, що та одежинка на його тілі; у чім же лягти йому? Як заголосить до мене, я почую його, бо я милосердний.
- 27** Не хулитимеш Бога, і князя народу твого не проклинатимеш.
- 28** З надміру врожаю твого та з соків точила твого не гаятимешся з приносом. Первенця з дітей твоїх віддаватимеш мені.
- 29** Так робитимеш з волон і з дрібним скотом твоїм; сім днів буде воно при матері своїй, восьмого ж дня даси його мені.
- 30** Будьте ж мені людьми святими; м'яса, розшматованого звірюкою в полі, не їстимете; псам викинете його.»

РОЗДІЛ: 23

«Не пускатимеш пустої чутки; не захищатимеш беззаконника, стаючи фальшивим свідком.

- 2** Не ходитимеш за більшістю для лихої цілі, і не свідкуватимеш на судовій розправі, приєднуючись до більшості та нагинаючи правду.
- 3** І для вбогого не будеш сторонничим на розправах.
- 4** Коли натрапиш на вола ворога твого чи осла його, що заблукав, мусиш завести його до нього.
- 5** Коли побачиш осла ненависника твого, що лежить під тягарем, гляди, не покидай його, а допоможи йому піднести його.
- 6** Не нагинатимеш права вбогому твоєму, коли він позиватиметься.
- 7** Уникай фальшивого слова; не вбивай ані безвинного, ані правого, бо я не оправдаю винуватого.
- 8** Дарунків не братимеш; дарунок бо засліплює видючих і викривляє справи справедливих.
- 9** Чужинця не гнобитимеш; ви самі знаєте, як на душі в чужинця; бо ви були чужинцями в Єгипетській землі.
- 10** Шість років засіватимеш твою землю і збиратимеш урожай.
- 11** А на сьоме літо залиши її перелогом і дай одпочити, щоб їли вбогі з твого народу; а що вони zostавлять нехай поїдає звірина, що в полі. Так само чинитимеш і з виноградником твоїм і з оливками твоїми.
- 12** Шість днів робитимеш твоє діло, сьомого ж дня відпочинеш, щоб перепочив і віл твій, і осел твій, і щоб віддихалися на волі син рабині твоєї і чужинець.
- 13** На все, що я сказав вам, уважайте; других богів і ім'ям не згадуйте; щоб не було й

чути того з ваших уст.

14 Тричі на рік святкуватимете празники на мою честь.

15 Ти пильнуватимеш свята опрісноків. Сім днів їстимеш опрісноки, як я заповідав тобі, у призначений час, у місяці Авів; бо тоді ти вийшов з Єгипту. Ніхто нехай не показується передо мною з порожніми руками.

16 Ти пильнуватимеш також свята жнив, перших плодів праці твоєї, того, що ти сієш у полі; і свята збору, під кінець року, коли збиратимеш з поля працю твою.

17 Тричі на рік мусить показатися вся чоловіча стать перед Господом Богом.

18 Не приноси́тимеш крові жертви моєї разом із квашеним хлібом; і не зоставатиметься жир жертви під час мого свята до ранку.

19 Щонайкраще з первоплоду землі твоєї при-носитимеш у дім Господа, Бога твого. Не варитимеш козеняти в молоці матері його.

20 Ось я посилаю ангела мого перед тобою, щоб стеріг тебе в дорозі і привів тебе до того місця, що я приготував.

21 Шануй його і голосу його слухай; не бунтуйся проти нього, бо він не стерпить ваших переступів; бо в ньому моє ім'я.

22 Як слухатимешся його голосу й робитимеш усе, що я велю, я ворогуватиму з ворогами твоїми й гнобитиму гнобителів твоїх.

23 Бо мій ангел ітиме перед тобою й приведе тебе до Аморія і Хеттита, Перізія, Ханаанія, Хіввія і Євусія, і я винищу їх.

24 Не падатимеш ниць перед їхніми богами і не служитимеш їм, і не ходитимеш робом їхнім, ні! До нащадку руйнуватимеш їх і розбиватимеш стовпи їх.

25 Ви служитимете Господеві, Богу вашому, і він благословитиме хліб твій і воду твою. Я віддаю недугу з-поміж тебе.

26 Не будуть траплятися в землі твоїй викидні й не буде безплідних; число днів твоїх я зроблю повним.

27 Острах мій пошлю поперед тебе, збентежу всі народи, куди прийдеш, і пожену всіх ворогів твоїх перед тобою навтеки.

28 Я пошлю шершнів поперед тебе, і повиганяють вони хіввіїв, ханаанян і хеттитів перед тобою.

29 Не за один рік повиганяю я їх з-перед тебе, щоб не опустіла земля та й не намножилось дикого звіря понад твої сили.

30 Поволі виганятиму їх з-перед тебе, докіль не розростешся, щоб заволодіти краєм.

31 Я поставлю границі твої від Червоного моря до філістимлянського моря, і від пустині до Ефрату; я бо віддам у руки ваші мешканців краю, і ти їх проженеш з-перед тебе.

32 Не заключатимеш договорів з ними й з їхніми богами.

33 Не сміють вони жити в землі твоїй, щоб не довели тебе до гріха проти мене; бо ти служив би їхнім богам, і це стало б погибіллю для тебе.»

РОЗДІЛ: 24

1 сказав Мойсеєві: «Піднімись до Господа, ти і Арон, Надав і Авігу та сімдесят старійшин Ізраїля, і поклоніться оддалеки.

2 Лише Мойсей один нехай приступить до Господа; інші нехай не приступають, і народ хай не сходить на гору за ним.»

- ³ Повернувся Мойсей і переповів народові всі слова Господа і всі рішення. Увесь же народ відповів в один голос словами: «Усе те, що нам сказав Господь - виконаємо.»
- ⁴ І написав Мойсей усі слова Господні, і, вставши рано-вранці, спорудив жертовник під горою і дванадцять стовпів, за дванадцятьма колінами Ізраїля.
- ⁵ І послав юних синів Ізраїля, щоб учинили всепалення й пожертвували Господеві телят як мирні жертви.
- ⁶ Взяв Мойсей половину крові й налив її в миски, а половину вихлюпав на жертовник.
- ⁷ Потім узяв книгу завіту й прочитав на слух людям, що сказали: «Усе, що сказав Господь, зробимо й слухатимемося.»
- ⁸ Взяв тоді Мойсей кров та й покропив на людей, і сказав: «Це кров союзу, що уклав Господь із вами, згідно з усіма цими словами.»
- ⁹ І зійшли вгору Мойсей та Арон, Надав та Авігу й сімдесят старійшин Ізраїля.
- ¹⁰ І побачили вони Бога Ізраїля; під ногами в нього наче плита з сафіру й така чиста, мов саме небо.
- ¹¹ Та він не поклав руки своєї на цих вибранців із синів Ізраїля; вони побачили Бога, проте їли й пили.
- ¹² Господь сказав Мойсєві: «Вийди до мене на гору і перебувай там; я дам тобі кам'яні таблиці з законом і заповідями, що написав я на науку їм.»
- ¹³ Устав Мойсей з Ісусом, своїм слугою, і вийшов на Божу гору.
- ¹⁴ А старійшинам сказав: «Ждіть на нас тут, покінь ми не повернемося до вас; ось Арон і Хур з вами. Кому чого треба, нехай до них звертається.»
- ¹⁵ Вийшов Мойсей на гору, і хмара вкрила гору.
- ¹⁶ Слава Господня зійшла на Синай-гору, і хмара вкривала її шість днів. Сьомого дня кликнув він до Мойсея з-посеред хмари.
- ¹⁷ Поява ж слави Господньої була в очах синів Ізраїля мов пожираюче полум'я на верху гори.
- ¹⁸ Ввійшов Мойсей у хмару і вийшов на гору. І перебув Мойсей на горі сорок днів і сорок ночей.

РОЗДІЛ: 25

Господь сказав Мойсєві:

- ² «Накажи синам Ізраїля, щоб приносили мені податі; від кожного, хто добровільно схоче дати, візьміть для мене пожертву.
- ³ Датки ж, що братимете від них, будуть такі: золото, срібло й мідь;
- ⁴ блават, порфіра й кармазин, віссон і козяча шерсть;
- ⁵ червонобарвні баранячі шкури, шкури борсучі й дерево акації;
- ⁶ олива на світло, і пахощі для намащування й для запашного кадила;
- ⁷ онікс-каміння й каміння, щоб вставити в ефод і нагрудник.
- ⁸ Нехай вони мені спорудять святиню, щоб я міг жити серед них.
- ⁹ Усе згідно із взірцем храмини та згідно з взірцем утварі, що покажу тобі, так зробіте усе.
- ¹⁰ Зробиш кивот з дерева акації; два лікті з половиною завдовжки, півтора ліктя завшир і півтора ліктя заввиш.

- 11** І облицюєш його щирим золотом, ізсередини і зверху облицюєш його, і на верху обведеш його кругом золотою листвою.
- 12** Виллєш чотири каблучки з золота і поприкріплюєш їх по чотирьох рогах його; дві каблучки з одного боку й дві каблучки з другого боку.
- 13** Зробиш і носила з дерева акації і обкладеш їх золотом.
- 14** І повсовуєш носила в каблучки з боків ковчегу, щоб носити його на них.
- 15** Та нехай носила завжди будуть у каблучках у ковчезі, не виймати їх ніколи звідтіль.
- 16** І покладеш у кивот Свідоцтво, що я дам тобі.
- 17** Спорудиш також і віко зі щирого золота, два лікті з половиною завдовжки і півтора ліктя завшир.
- 18** Виготуєш двох золотих херувимів, кутим поробленням зробиш їх, по обох кінцях віка зробиш їх.
- 19** Зробиш одного херувима з одного кінця, а другого херувима з другого кінця; суцільно з віком зробите ви херувимів по обидвох кінцях його.
- 20** І простягатимуть херувими крила вгору, покриваючи ними віко, а обличчя їх одне до одного, до віка нехай будуть звернені обличчя херувимів.
- 21** І покладеш віко на ковчезі зверху, а в кивот вкладеш Свідоцтво, що я дам тобі.
- 22** Там я буду стрічатися з тобою, і зверху віка, з-поміж двох херувимів, що над ковчегом Свідоцтва, я говоритиму з тобою про все те, що маю заповідати тобі для синів Ізраїля.
- 23** Виготуєш з дерева акації стіл, два лікті завдовжки, лікоть завшир і півтора ліктя заввиш.
- 24** Вимостиш його щирим золотом; і приробиш йому навкруги золотий вінець.
- 25** Зробиш до нього ґзимс на долоню завширш з усіх боків, до ґзимсу ж зробиш навкруги золотий вінець.
- 26** Потім зробиш до нього чотири золоті каблучки і прикріпиш каблучки до чотирьох рогів, на чотирьох ногах його.
- 27** Каблучки ж для носил, щоб носити стіл, мають щільно приставати до ґзимсу.
- 28** Носила витешеш з дерева акації і обведеш їх золотом; на них носитимуть стіл.
- 29** Зробиш також підноси до нього, ложки, кінви й чаші, щоб возливати з них; із щирого золота зробиш їх.
- 30** На столі ж покладатимеш хліб появлення перед моє лице, повсякчасно.
- 31** Виготуєш і світильник із щирого золота; кутим поробленням нехай буде зроблений; держало його, вітки його, чашечки його, бруньки й квітки його мусять бути однолітні.
- 32** Шість віток виходитимуть із боків його: три вітки світильника з одного боку й три вітки з другого боку.
- 33** Три чашечки як мигдалевий цвіт, з брунькою й квіточкою на одній вітці, і три чашечки як мигдалевий цвіт, з брунькою й квіточкою на другій вітці; тож так на всіх шістьох вітках, що виходитимуть із світильника.
- 34** На світильнику ж чотири чашечки, як мигдалевий цвіт, з бруньками і квіточками їхніми.
- 35** Одна брунька під двома вітками, що виходять із світильника, друга брунька під двома вітками, що виходять з нього, й нарешті третя брунька під двома вітками, що виходять з нього: на шість віток, що виходять із світильника.
- 36** Бруньки ці й вітки мусять бути суцільні з світильником, все кутого пороблення, з

одного кусня щирого золота.

³⁷ Далі зробиш сім лямп для світильника та поставиш їх угорі так, щоб світили на передній бік його.

³⁸ Щипці до нього й огарничка до нього будуть із щирого золота.

³⁹ Із таланту щирого золота маєш зробити його з усіма його приладами.

⁴⁰ Та гляди, щоб зробив їх за сразками, що показано тобі на горі.»

РОЗДІЛ: 26

«**Х**рамину спорудиш із десятиох килимів; з тонкої льняної тканини, з блакиту й порфіри та кармазину з херувимами, - майстерного гаптаря роботи, - зробиш їх.

² Кожен килим нехай буде на двадцять вісім ліктів завдовжки, а на чотири лікті завширш; міра одна для всіх килимів.

³ Кожні п'ять килимів нехай будуть поспинані один з одним, а й ці ж п'ять треба поспинати один з одним.

⁴ Зробиш петельки на краєчках килима, що з краю першої низки позчіплюваних килимів; так само зроби на крайньому килимі другої низки поспинаних килимів.

⁵ П'ятдесят петельок зробиш на першому килимі, і п'ятдесят петельок на останньому килимі другої низки поспинаних килимів. Одна проти одної мусять бути петельки.

⁶ Потім зробиш п'ятдесят гапликів золотих та й позчіпляєш ними килими один до одного так, щоб храмина була суцільна.

⁷ Зробиш також килими з козячої шерсти для намету над храминою; одинадцять килимів зробиш.

⁸ Завдовжки кожен тридцять ліктів, завширш чотири лікті; міра одна для одинадцятьох килимів.

⁹ І поспинаєш окремо п'ять килимів, і шість килимів окремо, і згорнеш удвоє шостий килим перед наметом.

¹⁰ Зробиш і п'ятдесят петельок на рубці килима, що на кінці першого ряду поспинаних килимів, а також п'ятдесят петельок здовж рубця останнього килима другого ряду поспинаних килимів.

¹¹ Зробиш також п'ятдесят защіпок мідяних та й повсовуєш їх у петельки і поспинаєш намет так, щоб був суцільний.

¹² А щодо залишку від килимів намету, то половина килима, що зостанеться, нехай звисає ззаду храмини.

¹³ А лікоть з одного і лікоть з другого боку залишку в довжині килимів намету висітиме по боках храмини, з одного й другого боку, щоб окривати його.

¹⁴ І покривало намету зробиш з баранячих шкур, пофарбованих червоно, а зверху покривало з борсучих шкур.

¹⁵ Дошки для житла зробиш також з дерева акації, щоб стояли прямовисно.

¹⁶ Десять ліктів завдовжки кожна дошка, і півтора ліктя завширш.

¹⁷ У кожній дошці нехай будуть два чопи споєні один з одним. Так само зробиш на всіх дошках храмини.

¹⁸ А виготуєш для храмини: двадцять дощок буде для південного боку, праворуч.

¹⁹ І сорок срібних ніжок під двадцять дощок, дві ніжки під кожную дошку для обох чопів.

²⁰ І на другому боці храмини, з північної сторони, буде двадцять дощок.

- 21** І сорок срібних ніжок до них, дві ніжки під кожну дошку.
- 22** На задньому ж боці, на захід, зробиш шість дощок.
- 23** І дві дошки виготуєш на кути в храміні, на задньому боці;
- 24** вони будуть подвійні внизу, а також подвійні вгорі коло першої каблучки; і так одна й друга, вони утворюватимуть два кути.
- 25** А всіх дощок буде вісім, і шістнадцять срібних ніжок до них; дві ніжки під кожною дошкою.
- 26** Та зробиш засуви з дерева акації; п'ять засувів до дощок на одному боці храмини,
- 27** і п'ять засувів до дощок на другому боці храмини, і п'ять засувів до дощок на задньому боці храмини, на заході.
- 28** Середній же засув буде просунутий посередині дощок від одного кінця до другого.
- 29** Дощки обкладеш золотом, а каблучки до них, де всувати засуви, зробиш золоті; і обкладеш засуви золотом.
- 30** Так ти побудуєш храмину за зразком, що показано тобі на горі.
- 31** Зробиш завісу з блакиту й порфіри та кармазину й тонкого полотна, майстерного гаптаря роботи, з херувимами щоб зроблено було її.
- 32** І повісиш її на чотирьох озолочених стовпах з акації, що матимуть золоті гачки й стоятимуть на чотирьох срібних підніжках.
- 33** І повісиш завісу під запинками; туди, за завісу, досередини, внесеш кивот завіту; і завіса розділятиме вам святиню від "святая святих".
- 34** І покладеш віко на ковчег Свідоцтва в святилищі.
- 35** Стіл же поставиш знадвору завіси, а світильник - проти стола, з полудневого боку храмини; стіл же поставиш на північному боці.
- 36** Зробиш запону над входом до намету із блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна, мережаної роботи.
- 37** А для запони зробиш з акації п'ять стовпів, обтягнених золотом, з золотими гачками, і виллеш під них п'ять мідних підніжків.»

РОЗДІЛ: 27

«Спорудиш жертовник з дерева акації, п'ять ліктів завдовжки й п'ять ліктів завширш, чотирокутний нехай буде, і три лікті заввишки.

- 2** Зробиш роги на чотирьох кутах його, що будуть суцільні з ним, і обкладеш його міддю.
- 3** Зробиш казанки, щоб вибирати попіл з нього, і коцюби, і кропильниці, і рогачі, й посудини для жару; усю цю утвар його зробиш з міді.
- 4** Зробиш і мідяні ґрати до нього, плетені, мов сітка, і приробиш до ґратів мідяні каблучки на чотирьох рогах їхніх.
- 5** І покладеш їх під виступ жертовника, внизу, так щоб ґратова решітка сягала до половини жертовника.
- 6** Зробиш носила до жертовника з дерева акації і обкладеш їх міддю.
- 7** Носила будуть всовуватись у каблучки, і будуть по обох боках жертовника, як нестимуть його.
- 8** Зробиш його з дощок, а всередині порожній, як було показано тобі на горі, так нехай і зроблять його.

- ⁹ Відгородиш також і подвір'я для храмини; на південному боці будуть запони подвір'я з тонкого льняного полотна, сто ліктів завдовжки по одному боці;
- ¹⁰ і двадцять стовпів з двадцятьма мідяними підніжками; гачки ж на стовпах і кільцята до них срібні.
- ¹¹ Так само й на північному боці вздовж нехай будуть запони на сто ліктів завдовжки; і двадцять стовпів з двадцятьма мідяними підніжками; гачки ж на стовпах і защіпки до них срібні.
- ¹² На західній ширині подвір'я будуть запони на п'ятдесят ліктів, і десять стовпів до них і підніжків до них десять.
- ¹³ Східня ширина подвір'я п'ятдесят ліктів.
- ¹⁴ І то п'ятнадцять ліктів запони буде по одному боці, і стовпів до неї три і підніжків їхніх три.
- ¹⁵ І на другому боці п'ятнадцять ліктів запони, і стовпів до неї три і підніжків їхніх три.
- ¹⁶ А для входу на подвір'я буде закривало на двадцять ліктів, з блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна, мережаної роботи та стовпів до нього чотири й підніжків до них чотири.
- ¹⁷ Усі стовпи навколо подвір'я будуть сполучені срібними поперечками; гачки у них срібні, підставки ж мідяні.
- ¹⁸ Довжина подвір'я сто ліктів, а ширина п'ятдесят, вишина ж п'ять ліктів. Усе буде з тонкого льняного полотна, підніжки ж мідяні.
- ¹⁹ Усе знаряддя в храміні на всяку потребу, і все кілля її, і все кілля на подвір'ї буде мідяне.
- ²⁰ Накажи синам Ізраїля, щоб принесли тобі для світильника олії, чистої, оливкової, щоб утримувати лампи повсякчасно засвіченими.
- ²¹ Нехай Арон із синами ставлять його в наметі зборів, перед завісою, що заслонює кивот завіту, щоб горів він з вечора до ранку перед Господом. Це віковичне рішення для синів Ізраїля, для всіх їхніх поколінь.»

РОЗДІЛ: 28

«**Н**ехай приступлять до тебе Арон, брат твій, і сини його, з-поміж синів Ізраїля, щоб служити мені священиками: Арон, Надав і Авігу, Єлеазар та Ітамар, сини Аронові.

- ² Ти справиш священні ризи Аронові, братові твоєму, на славу й на окрасу.
- ³ І скажеш усім здатним та кмітливим, кого я сповнив хистом, щоб вони зробили ризи Аронові, щоб посвятити мені його на священика.
- ⁴ Ось які ризи нехай справлять: нагрудник і ефод; та верхню ризу -хитон мережаний, митру й пояс зроблять вони священні ризи Аронові, братові твоєму й синам його, щоб був священиком мені.
- ⁵ Вони візьмуть на те золота й блакиту, порфіри й кармазину та тонкого полотна.
- ⁶ Зроблять вони ефод із золота, блакиту, порфіри й кармазину та тонкої льняної тканини, мистецької роботи.
- ⁷ На обох кінцях його мають бути прив'язані два нараменники, щоб ними його прив'язувати.
- ⁸ І по-мистецькому вироблений пояс на ньому для оперізування, буде однакової роботи й одноцілий: із золота і блакиту й порфіри та кармазину і тонкого льняного

полотна.

⁹ І візьмеш два онікси і вирізьбиш на них імена синів Ізраїля.

¹⁰ Шість імен їхніх на одному камені, і шість других імен на другому камені, по черзі їх народження.

¹¹ Робом ритівника самоцвітів, як вирізьблюють печатки, вирізьбиш на двох каменях імена синів Ізраїля, і в оправу з золота оправиш їх.

¹² І прикріпиш обидва камені на нараменниках ефоду, як камені на спомин синам Ізраїля. Арон носитиме їх імена перед Господом на своїх раменах на спомин.

¹³ Зробиш дві золоті оправы,

¹⁴ і два ланцюжки з щирого золота; зробиш їх, сплівши як шнурки мотузкові, та й причепиш шнурові ланцюжки до оправ.

¹⁵ Далі, зробиш нагрудника судейського, мистецької роботи, таким робом, як і ефод, зробиш його: з золота, блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна зробиш його.

¹⁶ Чотирикутний нехай буде, складений удвоє, п'ядь завдовжки і п'ядь уширш.

¹⁷ Та понасаджуюєш на ньому оправлене каміння в чотири ряди; сардій, топаз і смарагд - ряд перший.

¹⁸ Другий ряд: рубін, сафір і берил.

¹⁹ Третій ряд: опал, агат і аметист.

²⁰ Четвертий ряд: хрисоліт, онікс і яспис. Оправлені в золото будуть вони в своїх насадках.

²¹ І будуть ці камені за іменами синів Ізраїля - дванадцять; вирізьблені будуть, як печатки, кожен з ім'ям своїм буде, за дванадцятьма колінами.

²² Зробиш на нагруднику шнурові ланцюжки з щирого золота.

²³ Далі, зробиш на нагруднику дві золоті каблучки і прикріпиш їх до двох кінців нагрудника.

²⁴ І причепиш два золоті шнурки до двох каблучок, що на кінцях нагрудника.

²⁵ Обидва ж кінці двох шнурків прив'яжеш до двох оправ, що їх прикріпиш на обох нараменниках ефоду, спереду.

²⁶ Зробиш також дві золоті каблучки та причепиш до других двох кінців нагрудника, до його спіднього рубця, що звернений до ефоду.

²⁷ І зробиш знову дві золоті каблучки, що причепиш до обох нараменників ефоду, внизу, з лицьового боку його, саме там, де зв'язується, над мережаним поясом ефоду.

²⁸ Та нехай каблучки нагрудника будуть прив'язані блакитним шнурочком до каблучок ефоду, щоб був над мережаним поясом ефоду, і щоб не зсувався з ефоду.

²⁹ Так Арон носитиме імена синів Ізраїля на судейському нагруднику на своєму серці, коли входитьиме в святиню, на вічний спомин перед Господом.

³⁰ У судейський нагрудник вкладеш Урім і Туммім, щоб вони були на серці Арона, як входитьиме він перед Господа; і носитиме Арон суд синів Ізраїля на своєму серці перед Господом повсякчасно.

³¹ І зробиш верхню ризу, всю з блакиту.

³² І буде в ній посередині нагорі отвір для голови, облямований навкруги обшивкою тканиї роботи - як отвір броні, щоб не рвалася.

³³ По краях її зробиш гранатові яблучка з блакиту і порфіри і кармазину, по краях її навкруги; і дзвіночки золоті проміж ними навкруги;

- ³⁴ дзвіночок золотий і гранатове яблучко напереміну, і так по краях усієї ризи навколо.
- ³⁵ Вона буде на Аронові, як служитиме, щоб було чути дзвоніння дзвіночків, як входить в святиню перед Господа, і як виходитиме, щоб не вмерти йому.
- ³⁶ Виготуєш також платівку з щирого золота і виритуєш на ній, на спосіб ритування печатки: Святе Господеві.
- ³⁷ І прив'яжеш до неї шнурочок з блавату, щоб вона була на митрі, спереду митри щоб була.
- ³⁸ Вона буде в Арона на чолі так, що Арон носитиме огріхи, яких допустяться сини Ізраїля в святих речах, що їх посвячуватимуть у всіх своїх святих приносах. Завсіди вона буде на чолі в нього, щоб зробити їх благоугодними перед Господом.
- ³⁹ Витчеш хитон з тонкого полотна, з тонкого полотна зробиш і митру, і пояс теж зробиш вишиваною роботою.
- ⁴⁰ Зробиш і синам Арона хитони, зробиш їм і пояси, й клобуки теж зробиш на славу й на окрасу.
- ⁴¹ І вдягнеш у них Арона, брата твого, і синів його з ним, і помажеш їх, і введеш у чин їх, і освятиш їх на священицьку службу мені.
- ⁴² Зробиш їм теж льняні штани, щоб покривали наготу їх від клубів до стегон.
- ⁴³ Матимуть їх на собі Арон і сини його, як увіходитимуть у намет зборів, або як наближатимуться до жертовника, щоб служити в святині; інакше вони провинились би та й померли б. Це віковічна постанова для Арона і для його потомків.»

РОЗДІЛ: 29

- «О**сь що маєш чинити з ними, щоб посвятити мені їх у священики. Візьми одного бичка й два барани без вади,
- ² та опрісноків, і незаквашених коржиків, замішених на олії, і незаквашених ладок, помащених олією; з питльованої пшеничної муки зробиш їх.
- ³ Накладеш їх у кошик, і принесеш їх у кошику, і приведеш бичка та обох баранів.
- ⁴ Арона ж і синів його приведеш до входу в намет зборів та й обмиєш їх водою.
- ⁵ А взявши шати, надягнеш на Арона хитон і плащ, що до ефоду, ефод, нагрудник, та й опережеш його мережаним поясом ефоду.
- ⁶ І покладеш йому на голову митру, а на митру владеш святу діядему.
- ⁷ І візьмеш миро і зіллєш йому на голову й помажеш його.
- ⁸ Потім приведеш і синів його, і надягнеш на них хитони.
- ⁹ І підпережеш їх поясами, Арона та синів його, і обгорнеш їм голови завоями, і буде їм священство установою вічною. Так настановиш у священики Арона і синів його.
- ¹⁰ І приведеш бичка перед намет зборів, і покладе Арон і сини його руки свої на голову бичкові.
- ¹¹ І заколєш бичка перед Господом коло входу до намету зборів.
- ¹² Візьмеш крові бичка й помастиш нею роги жертовника пальцем, решту ж крові виллєш усю до підніжка жертовника.
- ¹³ Візьмеш увесь жир, що вкриває нутроші, та чеpecь над печінкою, та обидві нирки і тук, що на них, та й спалиш на жертовнику.
- ¹⁴ М'ясо ж бичка й шкуру його та кал його спалиш на вогні за табором: бо це жертва за гріх.

- 15** Далі, візьмеш одного з баранів, і Арон і сини його покладуть руки свої на голову баранові.
- 16** І заріжеш барана, візьмеш крові його та покропиш нею жертovníк з усіх боків.
- 17** Барана ж поріжеш на шматки, виполощеш нутрощі його й ноги та й покладеш їх зверху на шматки, і на його голову.
- 18** Потім усього барана спалиш на жертovníку; це всепалення Господеві, приємний запах вогняної жертви Господеві.
- 19** Далі, візьмеш другого барана, і покладуть Арон і сини його руки на голову баранові.
- 20** І заріжеш барана, візьмеш крові його й покладеш на край правого вуха синів його, і на великий палець правої ноги їх, рештою ж крові покропиш жертovníк з усіх боків довкола.
- 21** І візьмеш крові, що на жертovníку, та мира і покропиш на Арона і на ризи його, на синів його й на ризи синів його з ним, і буде він посвячений і ризи його, і сини його й ризи синів його з ним.
- 22** І візьмеш від барана тук: курдюк і тук, що вкриває нутрощі, та й чеpecь від печінки і обидві нирки з туком, що на них, і праву литку - бо це баран посвячений.
- 23** А з кошика опрісноків, що перед Господом, візьмеш один буханець хліба, один мащений олією сухарик,
- 24** і покладеш усе те на руки Аронові й на руки синів його, приносивши все це як коливальну жертву перед Господом.
- 25** І назад забереш те все з їхніх рук та й спалиш на жертovníку зверху на всепалення, на приємний запах перед Господом: це вогняна жертва Господеві.
- 26** Візьмеш також перса посвяченого барана, що за Арона, і принесеш як коливальну жертву перед Господом: це буде твоя частка.
- 27** Так освятиш коливальні перса та литку; себто те, що було принесене й жертвоване з посвятного барана з нагоди посвячення Арона та синів його.
- 28** Це буде повсякчасно законним уділом Арона й синів його від синів Ізраїля; бо це жертвопринос від синів Ізраїля, жертвопринос при всіх їхніх мирних жертвах, жертвопринос Господеві.
- 29** А святі ризи, що в Арона, будуть дітям його по ньому; в них вони будуть помазувані й посвячувані.
- 30** Сім днів надягатиме їх священик з його синів, що наслідуватиме його, коли вводитиме в намет зборів, щоб служити в святині.
- 31** А посвятного барана візьмеш і звариш його м'ясо в святому місці,
- 32** І їстиме Арон і сини його бараняче м'ясо й хліб, що в кошику, біля входу в намет зборів.
- 33** Нехай вони їдять те, чим спокутувано їхні гріхи, коли вони були посвячувані і ставляні в священики; ніхто сторонній не сміє їх їсти, бо то святе.
- 34** А коли зостанеться щось до ранку від посвятного м'яса й від хліба, спалиш останок вогнем; не можна його їсти, бо то святе.
- 35** Зробиш, отже, Аронові й синам його все так, як я заповідав тобі. Сім днів висвячуватимеш їх.
- 36** А бичка приноси́тимеш у жертву за гріх щодня, за покуту; і очисти жертovníк, зробивши за нього покуту; а щоб освятити його, то помажеш його.
- 37** Сім днів покутуватимеш за жертovníк та освячуватимеш його. Тож так стане він

пресвятим; усе, що доторкнеться до жертovníка, стане святим.

38 От що приноси́тимеш на жертovníку: двоє ягнят перволітків щодня, повсякчасно.

39 Одне ягня приноси́тимеш уранці, а друге підвечір,

40 разом з десятиною ефи питльованої муки, змішаної з четвертиною гіна чистої оливкової олії, і возливання з четвертини гіна вина, до першого ягняти.

41 А друге ягня приноси́тимеш перед вечором, з таким самим приносом і возливанням, що й вранці: на приємний запах, вогняну жертву Господеві.

42 Це буде повсякчасне всепалення для ваших поколінь, коло входу в намет зборів, перед Господом, де зустрічатимуться з вами, щоб розмовляти там з тобою.

43 Там я зустрічатимуся з синами Ізраїля, і те місце буде освячене моєю славою.

44 Я освячу намет зборів та жертovníк, освячу також Арона й синів його, щоб були моїми священиками.

45 Я житиму між синами Ізраїля й буду їм Богом.

46 Вони збагнуть, що я Господь, Бог їх, який вивів їх з Єгипетської землі, щоб жити серед них, я, Господь, Бог їхній.»

РОЗДІЛ: 30

«3робиш також і жертovníк на курення кадильне; з дерева акації зробиш його.

2 Лікоть завдовжки і лікоть завширш, чотирикутний він буде; два лікті заввишки. Роги його будуть суцільні з ним.

3 І обкладеш його чистим золотом: поверхню його, стінки його навколо й роги його; зробиш до нього золотий вінець навколо.

4 Зробиш і дві каблучки золоті до нього під вінцем його, по обох боках його; приправиш їх по протилежних сторонах його, щоб просовувати в них носила, якими носитимуть його.

5 Носила зробиш з дерева акації, і обкладеш їх золотом.

6 І поставиш його проти завіси, перед кивотом Свідощва, проти віка, що над Свідощвом, де я об'являтимусь тобі.

7 І на ньому Арон спалюватиме пахучий ладан; щоранку, як готуватиме лямпи, спалюватиме його;

8 увечорі теж, коли ставитиме лямпи, спалюватиме його, як щоденне курення перед Господом, для ваших поколінь.

9 Не приноси́тимете на ньому жадного іншого ладану, ні всепалення, ні приносу, ні возливання не возливатимете на ньому.

10 Раз на рік Арон робитиме покуту на рогах його; кров'ю жертви за гріх робитиме покуту на ньому, раз на рік через усі покоління, бо він пресвятий Господеві.»

11 Господь сказав Мойсеєві:

12 «Як робитимете перепис синів Ізраїля, тих, що мають бути перелічені, нехай кожен при переписі дасть Господеві викуп за свою душу, щоб не нагрянуло на них якесь лихо, як перелічуватимуть їх.

13 Ось що мають давати всі ті, що переходять до переглянутих уже: пів шекля, по шеклю святині в двадцять герів, пів шекля як податок для Господа.

14 Кожен, хто переходить у число записаних, від двадцять років і вище, має скласти податок Господеві.

15 Ані багатий не даватиме більше, ані вбогий менше, як пів шекля, на податок

Господеві, за викуп душ своїх.

16 Ти візьмеш від синів Ізраїля викупні гроші й призначиш їх на службу в наметі зборів, щоб вони були пригадкою для синів Ізраїля перед Господом, за викуп ваших душ.»

17 Господь сказав Мойсеєві:

18 «Зробиш також і мідяну вмивальницю й мідяну підставку до неї на обмивання; і поставиш її між наметом зборів та жертвником, і наллеш до неї води.

19 І Арон та сини його обмиватимуть у ній свої руки й ноги.

20 І коли входитимуть у намет зборів, мусять умиватися водою, щоб не померли, як теж і тоді, коли приступатимуть до жертвника — спалювати Господеві вогняну жертву.

21 Мусять обмивати руки свої та ноги, щоб не померти. Нехай буде це для них установою віковічною, для нього та його нащадків, у їхніх поколіннях.»

22 Господь сказав Мойсеєві:

23 «Візьми собі пахощів вартісної, чистісінької мірри, п'ятсот шеклів; та пахучого кинамону половину, тобто двісті п'ятдесят; пахучої тростини двісті п'ятдесят;

24 кассії п'ятсот по шеклю святині, та оливкової олії один гін.

25 І зробиш з того миро на святе помазання; пахуче мастило, як виробляє виробник мастил. Це буде миро до святого помазання.

26 Та помастиш ним намет зборів та кивот Свідоцтва;

27 стіл і весь посуд його; світильник і посуд його та кадильний жертвник;

28 і жертвник для всепалення і весь посуд його; вмивальницю та її підставку.

29 І коли ти освятиш їх, будуть вони пресвятими; усе, що доторкнеться до них, стане святим.

30 Помажеш також і Арона та синів його, і висвятиш їх мені у священники.

31 До синів же Ізраїля промовиш так: Миром святого помазання буде мені це в ваших поколіннях.

32 На людське тіло не можна його зливати, і за складом його не робитимете його такого для себе: святе воно, і святим мусить бути вам.

33 Хто змішав би собі таке миро або помазав би ним непокликаного, той буде викорінений з-між свого народу.»

34 Далі сказав Господь до Мойсея: «Візьми собі таких пахощів: Стакти, пахучої раковини, гальвану й чистого ладану, усього по рівній частині,

35 і зробиш з того пахощі, запашну суміш, з умінням виготовану, очищену, чисту, святу.

36 І розтовчеш з них трохи на дрібний порошок і покладеш перед Свідомством у наметі зборів, де сходитимуться з тобою: пресвята річ буде це для вас.

37 Пахощі ж кадила, що ти маєш зробити, ніхто з вас не сміє робити для себе за подібним приписом: вони будуть святими в вас для Господа.

38 Хто б таке зробив, щоб нюхати його, той буде викорінений з-між свого народу.»

РОЗДІЛ: 31

Господь сказав Мойсеєві:

- ² «Ось я покликав поименно Бецалела, сина Урі, сина Хура, з коліна Юди;
³ і сповнив його духом Божим, мудрістю й розумом та хистом у всякім ділі;
⁴ щоб продумував мистецькі задуми виконавши у золоті, сріблі й міді;
⁵ і щоб обточував дорогоцінне каміння для вправи у гнізда, а й у різьбі дерева, щоб викінчити всяке діло.
⁶ І дав я йому помічника Оголіява, сина Ахісамаха, з коліна Дана, і вклав хист у серце кожному умільцеві, щоб зробити все, що я заповідав тобі:
⁷ намет зборів, кивот Свідоцтва, віко, що на ньому, і всю утвар у шатрі;
⁸ стіл і посуд його, і світильник чистий і все його приладдя, і кадильний жертovníк,
⁹ і жертovníк для всепалень та все знаряддя його, і вмивальницю і підставку її;
¹⁰ і одіж службову, і святі ризи для Арона священика, і ризи для синів його, щоб служили у священнодій;
¹¹ і миро для помазання, і благовонні пахощі для святині: усе мають зробити достеменно, як заповідав я тобі.»
¹² Господь сказав Мойсеєві:
¹³ «Ти ж промов до синів Ізраїля: Глядіть, пильнуйте мені суботи; бо вона - знак між мною та вами для ваших поколінь, щоб знали, що я -Господь, який освячує вас.
¹⁴ Пильнуйте, отже, суботи: вона бо має бути свята для вас; хто осквернить її, нехай буде скараний смертю. І кожен, хто в ній робитиме якубудь роботу, той буде викорінений з-поміж свого народу.
¹⁵ Шість днів для роботи, але сьомий день на цілковитий спочинок, присвячений Господеві; кожен, хто робитиме якусь роботу в день суботній, буде скараний смертю.
¹⁶ Тож нехай сини Ізраїля пильнують суботи, та святкують її з роду в рід, як союз віковичний.
¹⁷ Вона - знак віковичний між мною та синами Ізраїля; бо шість днів творив Господь небо й землю, а сьомого дня спочив і відітхнув.»
¹⁸ І як перестав Господь розмовляти з Мойсеєм на Синай-горі, дав йому дві таблиці свідоцтва, таблиці кам'яні, записані пальцем-перстом Божим.

РОЗДІЛ: 32

Коли народ побачив, що Мойсей забарився, не сходив з гори, збився він юрбою коло Арона та й каже до нього: «Ану, зроби нам бога, щоб він ішов поперед нас! Бо отой Мойсей, той чоловік, що вивів нас з Єгипетської землі, - не знаємо, що з ним сталося.»

- ² Сказав же Арон до них: «Повиймайте золоті ковтки, що в ухах жінок ваших, синів та дочок ваших, та й принесіть до мене.»
³ І повиймали всі люди золоті ковтки, що були в них у вухах, і поприносили до Арона.
⁴ Позбирав він їх з їхніх рук, розтопив у формі та й виробив з них вилитого бичка. А вони загукали: «Ось бог твій, Ізраїлю, що вивів тебе з Єгипетської землі!»
⁵ Арон, побачивши це, спорудив перед ним жертovníк і проголосив: «Узавтра свято на честь Господа.»
⁶ Повставали вони рано-вранці й учинили всепалення й мирні жертви, а потім посідали люди їсти й пити, і знову встали забавлятися.

- ⁷ Господь сказав Мойсеєві: «Іди притьмом наділ, бо зіпсувався народ твій, що ти вивів з Єгипетської землі.
- ⁸ Занадто скоро звернули вони зо шляху, що я був вказав їм. Зробили собі литого тельця, поклонились перед ним, принесли йому жертву та й кажуть: Ось бог твій, Ізраїлю, що вивів тебе з Єгипетської землі.»
- ⁹ І говорив далі Господь до Мойсея: «Дивлюсь я на цей народ і бачу, що народ цей твердолюбий.
- ¹⁰ Тож тепер полиш мене; нехай запалає мій гнів на них та хай винищу їх. З тебе ж виведу народ великий.»
- ¹¹ Та Мойсей благав Господа, Бога свого, кажучи: «Навіщо, Господи, палатиме гнів твій на народ твій, що ти вивів з землі Єгипетської потужною силою й міцною рукою?
- ¹² Навіщо мали б єгиптяни говорити: На лихо вивів він їх, щоб повбивати їх у горах та вигубити їх з лиця землі? Відверни ярість обурення твого та зміни гнів на милість супроти твого народу.
- ¹³ Згадай Авраама, Ісаака й Ізраїля, слуг твоїх, що їм клявся собою цими словами: Розмножу ваше потомство, як зорі небесні, і всю ту землю, що обіцяв, дам нащадкам вашим у віковічну посілість.»
- ¹⁴ І відвернув Господь те лихо, що надумав був навести на свій народ.
- ¹⁵ І повернувшись, став Мойсей сходити з гори з двома таблицями свідoctва в руці, таблицями, записаними обабіч, були бо списані з одного й з другого боку.
- ¹⁶ Таблиці ж були ділом Божим, і письмо - Божим письмом, виритим на таблицях.
- ¹⁷ Почув Ісус голос людей, що гаморили, та й каже до Мойсея: «Воєнний сполох у таборі!»
- ¹⁸ Мойсей же відповів: «Не перемоги гомін, та й не поразки плач: голос пісень я чую.»
- ¹⁹ І як наблизився до табору, побачив бичка й танки, тож запалав гнівом Мойсей та й кинув таблиці з рук і розбив їх під горою.
- ²⁰ Схопив він бичка, що вони були зробили, та й спалив його на вогні і розтовк його на порошок, висипав у воду та й дав її пити синам Ізраїля.
- ²¹ Спитав Мойсей Арона: «Що тобі заподіяли ці люди, що ти навів на них такий великий гріх?»
- ²² Відповів Арон: «Нехай не палає гнівом мій пан; ти сам знаєш цих людей, як їх тягне до зла.
- ²³ Сказали вони мені: Зроби нам бога, щоб ішов поперед нас; бо отой чоловік, Мойсей, що вивів нас із Єгипетської землі, - не знаємо, що з ним сталося.
- ²⁴ Я відповів їм: У кого є золото, нехай здійме з себе. І вони пооддавали мені, а я вкинув його в огонь і вийшов цей бичок.»
- ²⁵ Побачив Мойсей, що народ розгнuzданий, а розгнuzдав його Арон на сором перед його противниками,
- ²⁶ і став Мойсей на воротах до табору та й каже: «Хто за Господа, до мене!» І зібрались коло нього всі сини Леві.
- ²⁷ І сказав їм: «Так говорить Господь, Бог Ізраїля: Підпережіть кожен меч свого при боці, перейдіть табором сюди й назад, від воріт до воріт, вбиваючи кожен своїх рідних братів, приятелів ваших і сусідів.»
- ²⁸ Вчинили сини Леві по слову Мойсея; і полягло того дня з народу до трьох тисяч люду.

- ²⁹ І сказав Мойсей: «Посвятить себе сьогодні Господеві, кожен проти свого сина й проти свого брата, щоб на вас сьогодні зійшло благословення.»
- ³⁰ Другого ж дня сказав Мойсей до народу: «Великого гріха допустились ви! Та я вийду оце до Господа; може спокутую ваш гріх.»
- ³¹ Повернувся Мойсей до Господа та й каже: «Ой, величезним гріхом провинились ці люди; зробили собі бога із золота.
- ³² Ой, коли б ти простив їхній гріх! А ні, то викресли мене з твоєї книги, що ти написав.»
- ³³ Сказав Господь Мойсеєві: «Хто згрішив проти мене, того викреслю з моєї книги.
- ³⁴ Нині ж іди, веди людей туди, куди я заповідав тобі. Ось ангел мій ітиме поперед тебе, а як навідаюсь до них, я покараю їх за їхній гріх.»
- ³⁵ І покарав Господь народ за те, що поклонявся бичкові, якого зробив Арон.

РОЗДІЛ: 33

Господь сказав Мойсеєві: «Іди, вирушай звідси, сам ти і люди, що ти вивів з Єгипетської землі, в землю, що про неї я клявся Авраамові, Ісаакові та Якову словами: Потомству твоєму оддам її.

- ² Я пошлю перед тобою ангела й повиганяю ханаанян, аморіїв, хеттитів, перізіїв, хіввіїв та євусіїв;
- ³ в землю, що тече молоком і медом; я ж сам не піду серед вас, бо ви народ твердолобий, щоб, бува, не вигубив я вас у дорозі.»
- ⁴ Почув народ це гірке слово та й посумнішав, і не надягав ніхто своїх прикрас.
- ⁵ Тоді Господь сказав до Мойсея: «Скажи синам Ізраїля: Ви народ твердолобий; коли б я йшов одну лиш хвилину проміж вами, винищив би вас. Тож познімайте ваші прикраси з себе, а я вже знаю, що чинитиму з вами.»
- ⁶ І позривали сини Ізраїля свої прикраси з себе, почавши від Хорив-гори.
- ⁷ Узняв Мойсей намет та й нап'яв його за табором, оддалеки від нього; він назвав його наметом зібрання; кожен, хто шукав Господа, виходив до намета, що був за табором.
- ⁸ Як тільки виходив Мойсей до намету, всі люди вставали, і кожен стояв коло входу до свого намету й дивились у слід Мойсеєві, аж він увійде в намет.
- ⁹ Коли Мойсей входив у намет, спускався стовп хмари й зупинявся при вході в намет і (Господь) розмовляв з Мойсеєм.
- ¹⁰ Народ же весь, бачивши хмаровий стовп, що стояв при вході в намет, вставав і падав ниць, кожен при вході до свого намету.
- ¹¹ Господь розмовляв з Мойсеєм віч-на-віч, так, як говорить людина з людиною. А потім Мойсей повертався до табору. Слуга ж його, Ісус Навин, ще хлопчина, не полишав намету.
- ¹² Мойсей сказав Господеві: «Глянь, ти кажеш мені: Веде народ цей, та ти не сповістив мене, кого пошлеш зо мною. А ще й сказав був мені: Знаю тебе на ім'я, і ласку ти знайшов в очах моїх.
- ¹³ Тож коли я справді знайшов ласку в твоїх очах, дай мені взнати твої путі, щоб я пізнав тебе та й знайшов ласку в твоїх очах, та зглянься й на те, що це твої люди.»
- ¹⁴ (Господь) сказав: «Я сам піду з тобою і дам тобі спокій.»
- ¹⁵ І (Мойсей) відповів йому: «Коли не йтимеш ти сам особисто, то й не виводь нас звідси.

- 16** Та й по чім же буде пізнати, що я знайшов ласку в твоїх очах, я і народ твій, як не по тім, що ти йтимеш з нами? Тим і відрізнимось ми, я і твій народ, від усіх народів, що на лиці землі.»
- 17** Господь сказав Мойсєєві: «І те, що ти зараз бажаєш, зроблю; бо ти знайшов ласку в очах у мене, і я знаю тебе на ім'я.»
- 18** І говорив (Мойсей): «Покажи мені, благаю, твою славу!»
- 19** І (Господь) відповів: «Я появлю перед тобою всю мою доброту і виголошу перед тобою ім'я Господа; і милуватиму, кого милуватиму, і милосердуватимусь, над ким буду милосердуватись.»
- 20** І додав: «Лиця ж мого не можна тобі бачити, бо людина не може бачити мене і жити.»
- 21** Далі Господь сказав: «Ось місце коло мене, стань на цій скелі;
- 22** і як проходитиме моя слава, я поставлю тебе в щілині скелі й моєю долонею прикрию тебе, поки не перейду.
- 23** Потім я заберу мою руку, й ти побачиш мої плечі; лиця ж мого бачити не можна.»

РОЗДІЛ: 34

- Г**осподь сказав Мойсєєві: «Витеши собі дві таблиці кам'яні, такі, як перші, і я напишу на них слова, які були на перших таблицях, що ти їх розбив.
- 2** Та будь готов уранці, і вийди раненько на Синай-гору та й станеш там передо мною на верху гори.
- 3** Ніхто щоб не виходив разом з тобою, і нікого щоб не було видно по всій горі; ба й вівці і товар щоб не паслись під цією горою.»
- 4** Витесав він дві таблиці такі, як перші; і вставши рано-вранці, зійшов на Синай-гору, як заповідав йому Господь, з двома кам'яними таблицями в руках.
- 5** І зійшов Господь у хмарі і став з ним там і промовив ім'я «Господь».
- 6** І пройшов Господь перед ним, промовляючи: «Господь, Господь! Бог милосердний і ласкавий, нескорий на гнів, многомилостивий, і вірний,
- 7** що зберігає ласку для тисяч, прощає беззаконня, злочини й гріхи, що не залишає нічого без кари, що карає провину батьківську на дітях і внуках до третього й четвертого покоління.»
- 8** Впав Мойсей притьмом на коліна й поклонився до землі,
- 9** і мовив: «Коли я знайшов ласку, Господи, в твоїх очах, нехай іде Господь посеред нас. Правда, що це народ твердолобий, та ти все ж таки прости беззаконня наше та гріх наш, і візьми нас собі в насліддя.»
- 10** (Господь) відповів: «Ось я заключаю союз: перед усім твоїм народом я зроблю чудеса, які не творились ні в якій землі, ані між якими народами; і увесь народ, що серед нього живеш, побачить діло Господнє; страшне бо те, що я ось хочу зробити з тобою.
- 11** Зважай же добре на те, що сьогодні заповідаю тобі. Ось я повиганяю з-перед тебе аморіїв, ханаанян, хеттитів, перізіїв, хіввіїв та євусіїв.
- 12** Бережися заключати союз із мешканцями краю, куди ввійдеш, щоб вони не стали тенетами для вас.
- 13** Ба більш: ви мусите зруйнувати їхні жертovníки, порозбивати їхні стовпи й порубати їхні ашери.

- 14** Ти не будеш поклонятися іншому богові; бо Ревнивий - ім'я Господнє, він Бог ревнивий.
- 15** Ти не входи́тимеш у союз із мешканцями тієї країни, а то вони блудуватимуть з богами своїми й жертвуватимуть своїм богам, та й покличуть тебе, і зачнеш їсти їхні жертви.
- 16** Згодом почнеш брати їхніх дочок для синів своїх, і будуть блудувати дочки їхні з богами своїми і вводити синів твоїх до блуду з богами їхніми.
- 17** Виливаних богів не робитимеш.
- 18** Пильнуватимеш свята опрісноків. Сім днів їстимеш опрісноки, як заповідав я тобі в призначений час, у місяці Авів, бо в Авів-місяці ти вийшов з Єгипту.
- 19** Усе первородне буде мені; а й кожен первісток самчик із твого великорослого й дрібного скоту.
- 20** Первістка ж осла викупиш ягням; коли ж не викупиш, скрутиш йому в'язи. Ти викупиш усякого первенця з синів твоїх. Не показуйся передо мною з порожніми руками.
- 21** Шість днів робитимеш, сьомого ж дня відпочиватимеш; навіть під час оранки й жнив мусиш відпочивати.
- 22** Святкуватимеш свято седмиць - свято первоплоду пшеничних ужиноків, як також і свято збору наприкінці року.
- 23** Три рази на рік має показуватись вся чоловіча стать ваша перед лицем Господа Бога, Бога Ізраїля.
- 24** Коли повиганяю народи з-перед тебе й поширю кордони твої, ніхто не посягатиме на твою землю, як ходитимеш три рази на рік показатись перед лицем Господа, Бога твого.
- 25** Не приноси́тимеш із заквашеним крові, що мені жертвуватимеш; і нехай не зостається до ранку жертва пасхального свята.
- 26** Первістка з первоплоду землі твоєї приноси́тимеш у дім Господа, Бога твого. Не варитимеш козеняти в молоці матері його.»
- 27** Господь сказав Мойсеєві: «Запиши собі ці слова; бо згідно з цими словами я вчинив союз із тобою й з Ізраїлем.»
- 28** Мойсей був там з Господом сорок днів і сорок ночей; хліба не їв і води не пив. І написав на таблицях слова союзу, десять слів.
- 29** І сталось, як сходив Мойсей із Синай-гори, а обидві таблиці свідоцтва були в руці його, як сходив з гори, не знав він, що обличчя в нього стало променистим, бо він розмовляв з Господом.
- 30** Бачили Арон і всі сини Ізраїля, як обличчя в Мойсея сяяло промінням; і боялись вони приступити до нього.
- 31** Та Мойсей покликав їх. Тоді Арон і всі старшини громадські повернулись до нього, й він розмовляв з ними.
- 32** А потім приступили й усі сини Ізраїля; і заповідав він їм усе, про що говорив йому Господь на Синай-горі.
- 33** Скінчивши ж говорити з ними, закривав він лице собі покривалом.
- 34** Якже приходив Мойсей перед Господа, розмоляти з ним, здіймав покривало, аж поки не виходив; а як виходив, оповідав синам Ізраїля, що було сказано йому.
- 35** Сини Ізраїля бачили, що обличчя Мойсея сяяло промінням; і спускав він знову покривало на лице собі, поки не виходив розмовляти з Господом.

РОЗДІЛ: 35

3ібрав Мойсей усю громаду синів Ізраїля й каже до них: «Ось що заповідав Господь чинити:

2 Шість днів робитимете, сьомий же день має бути святий для вас; субота - цілковитий спочинок на честь Господа. Кожен, хто робитиме в цей день, буде караний смертю.

3 Не будете запалювати вогню в день суботній ані в одній із ваших домівок.»

4 І промовив Мойсей до всієї громади синів Ізраїля: «От що заповідав Господь словами:

5 Принесіть від себе пожертву Господеві. Кожен охочий нехай принесе як пожертву: золото, срібло й мідь;

6 блакит, порфіру, кармазин, тонке полотно й козячу шерсть;

7 баранячі шкури червоні, борсучі шкури й акацієве дерево;

8 олію на світло, пахощі на миро для помазання і на благовонне кадило;

9 онікс-каміння й каміння, щоб вправляти в ефод і в нагрудник.

10 Кожен добрий знавець з-між вас нехай прийде й робить усе, що заповідав Господь:

11 храмину й намет і покриття його; гачки й дошки його; засуви, стовпи й підставки їх;

12 кивот, носила його, віко, завісу, що його покриває;

13 стола, носила його, усі знадоби його й хліб появлення;

14 світильник на світло й посудину його, ляmpi й олію на світло;

15 жертовник кадильний та носила його, й миро для помазання й благовонне кадило й вхідну завісу при дверях до храмини;

16 жертовник на всепалення й ґрати мідяні його; носила його й всю посудину його; умивальницю й підставку до неї;

17 запони в подвір'ї, стовпи до них і підставки їхні, і завісу до воріт у подвір'я;

18 кілки до храмини й кілки до подвір'я, і мотуззя до них;

19 одіж службову, щоб служити в святині; святі ризи для Арона священика й ризи для синів його, щоб служити в них священикам.»

20 І відійшла громада синів Ізраїля від Мойсея.

21 Потім поприходили всі, до кого промовило серце, і всі, кого заохотив дух, і попринесли пожертви Господеві на будову намету зборів та всіх потреб, і на святі ризи.

22 Поприходили чоловіки й жінки; усі охочі серцем попринесли пряжки, ковтки, каблучки, намиста, всякого роду золоті речі; окрім усіх тих, що принесли золоті дари Господеві.

23 Кожен, у кого знайшовся блават або порфіра, або кармазин, або тонке полотно, або козяча шерсть, або червоні баранячі шкури, або шкури борсучі, приносив їх.

24 Кожен, хто міг зробити пожертву сріблом та міддю, приносив їх як жертву Господеві, а й кожен, у кого знайшлось дерево акації, що могло здатися на якубудь потребу, приносив його.

25 І кожна жінка, що мала хист, власними руками пряла й приносила пряжу: блакит, порфіру, кармазин і тонке полотно.

26 А й усі жінки, що мали до того кебету, сукали козячу шерсть.

27 А князі приносили онікс-камені і дороге каміння для оправи в ефод і в нагрудник,

- 28** і пахощі, і олію на світло, і на мастило для помазання, і для благовонного кадила.
- 29** Усі чоловіки й жінки, в яких серце було щедre подавати на всяку роботу, яку Господь заповідав через Мойсея зробити, усі сини Ізраїля приносили доброхоті жертви Господеві.
- 30** Мойсей сказав синам Ізраїля: «Глядіть, Господь покликав поименно Бецалела, сина Урі, сина Хура, з коліна Юди,
- 31** і сповнив його духом Божим, мудрістю й розумом і хистом у всякім ділі;
- 32** щоб продумувати мистецькі задуми та виконувати їх у золоті, сріблі й міді,
- 33** і гранувати каміння для оправ, і різьбити на дереві, виконувати всяку мистецьку роботу.
- 34** І вклав йому у серце дарування навчати інших, йому й Оголіявові, синові Ахісамаха, з коліна Дана.
- 35** Сповнив їх здібністю виконувати всяку різьбарську роботу, художньо-ткацьку та гаптарську на блакиті, порфірі, кармазині й тонкому полотні, та ремісничо-ткацьку, - майстрів до всякої роботи й винахідливих умільців.

РОЗДІЛ: 36

Бецалел, отже, й Оголіяв та всі вмільці мистецтва, яким Господь дав мудрість і хист, щоб знали, як робити, зроби́ть усяку потрібну роботу коло святині, згідно з тим, як заповідав Господь.»

- 2** Так покликав Мойсей Бецалела та Оголіява й усіх умільців мистецтва, що їм Господь дав мудрість у серце, всякого, кого хист тягнув узятись до діла, щоб довести його до кінця.
- 3** І взяли вони з-перед Мойсея всі приноси, що поприносили сини Ізраїля на будівлю й спорудження святині, щоб збудувати її; але сини Ізраїля приносили щоранку й далі добровільні жертви.
- 4** Так, що всі майстри, що були зайняті на роботі коло святині, поприходили кожен від своєї роботи, що її виконували,
- 5** і сказали до Мойсея: «Народ дає більш, ніж треба для виконання діла, що заповідав Господь зробити.»
- 6** І велів Мойсей розголосити по таборі таке: «Нехай ні чоловіки, ні жінки не дають більш ніяких жертв для святині!» Так було стримано народ від жертв;
- 7** бо було вже досить запасу на всяку роботу, що мала бути зроблена; було ще й надто.
- 8** Усі найспритніші з майстрів, що були зайняті ділом, зробили храмину з десятих килимів; з тонкої льняної тканини, блакиту, порфіри, й кармазину, з херувимами вишиваної роботи зробили їх.
- 9** Завдовжки один килим був 28 ліктів, а завширш 4 лікті; міра одна для всіх килимів.
- 10** І позчіплював п'ять килимів один з одним і других п'ять один з одним.
- 11** Зробив і петельки з блакиту на краю кожного килима, що на кінці перших п'ятьох, зчіплених до купи; так само зробив на краю останнього з других п'ятьох зчіплених до купи.
- 12** П'ятдесят петельок зробив на одному килимі і п'ятдесят петельок на краю килима з других, зчіплених до купи; петельки ж були одна проти одної.
- 13** Зробив також і п'ятдесят гапликів золотих і позчіплював ними килими один з

одним, і стала храмина ціла.

14 Зробив також килими з козячої шерсти до намету над храминою. Одинадцять таких килимів зробив він.

15 Завдовжки один килим був тридцять ліктів, а чотири завширш; одна міра для одинадцятьох килимів.

16 І зчепив докупи п'ять килимів окремо і шість килимів окремо.

17 І зробив п'ятдесят петельок на краю останнього килима перших, зчіплених докупи, і п'ятдесят петельок на краю других, зчіплених докупи.

18 Далі зробив п'ятдесят заціпок мідяних до зчіплювання намету, щоб став цілим.

19 І до намету зробив покриття з баранячих шкур, пофарбованих червоно, а друге покриття з борсучих шкур зверху.

20 І наробив дощок на храмину з дерева акації, прямовисних;

21 десять ліктів завдовжки була одна дошка, і півтора ліктя завширш.

22 По два чопи в одній дошці, пригнані один до одного; так само зробив на всіх дошках храмини.

23 Наробив ото дощок на храмину: двадцять дощок на південному боці, праворуч;

24 і сорок срібних підніж зробив під двадцять дощок: по два підніжжя під кожну дошку, для обох її чопів.

25 І на другому боці храмини, на північному, зробив двадцять дощок,

26 і сорок підніж до них, срібних, по два підніжжя під кожну дошку.

27 А на задньому боці житла, на захід, зробив шість дощок.

28 Дві дошки зробив до кутів храмини ззаду;

29 вони були подвійні знизу, а й подвійні вгорі, до першої каблучки; так зробив до обох, на обох кутах.

30 Усього ж було вісім дощок, із срібними підніжками до них: шістнадцять підніж, по два підніжжя під кожну дошку.

31 Далі зробив засуви з дерева акації: п'ять до дощок на одному боці храмини,

32 і п'ять на другому боці храмини, і ще п'ять засувів до дощок для храмини ззаду, на захід.

33 І зробив середній засув, що мав проходити по середині дощок, від одного кінця до другого.

34 Дощки ж обклав золотом; каблучки до них, щоб просувати в них засуви, були теж золоті, та й самі засуви теж обклав золотом.

35 Зробив він також і завісу з блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна: майстерної гаптярської роботи з херувимами.

36 До неї ж зробив чотири стовпи з дерева акації та обклав їх золотом, гачки їх теж були золоті; і вилив до них чотири підніжки з срібла.

37 Зробив і запону до входу в намет з блакиту, порфіри й кармазину й тонкого льняного полотна, робом мережаним;

38 і п'ять стовпів з гачками їх, і обклав верхи їхні й поперечини їхні золотом, а п'ять підніжків їх зробив з міді.

РОЗДІЛ: 37

Далі зробив Бецалел кивот з дерева акації, два лікті з половиною завдовжки, півтора ліктя завширш і півтора ліктя заввиш.

² Він виклав його сутим золотом ізсередини й зверху, і зробив на ньому навколо золотий вінець.

³ І вилив для нього чолири золоті каблучки, до чотирьох рогів його: дві каблучки на одному боці й дві на другому.

⁴ Зробив і носила з дерева акації та й обтягнув їх золотом.

⁵ І повсовував носила в каблучки по боках кивота, щоб можна було носити його.

⁶ Зробив і віко з щирого золота, два лікті з половиною завдовжки й півтора ліктя завширш.

⁷ Зробив і двох херувимів золотих; виковуючи зробив їх, по обох кінцях віка.

⁸ Одного херувима при кінці одного боку, а другого херувима при кінці другого боку; суцільними з віком зробив херувимів по обох його кінцях.

⁹ Херувими ж простягали крила свої вгору, вкриваючи ними віко, а лиця їх були одне проти одного, звернені до віка.

¹⁰ Зробив також стіл з дерева акації: два лікті завдовжки, лікоть завширш і півтора ліктя заввиш.

¹¹ І покрити його сутим золотом, і зробив до нього вінець золотий навколо.

¹² Зробив на ньому лиштву, на долоню завширш, з усіх боків, а до лиштиви зробив знову золотий вінець навколо.

¹³ І вилив до нього чотири каблучки золоті та й приробив їх до чотирьох рогів його на чотирьох ногах його.

¹⁴ Щільно до лиштиви приставали каблучки для всовування носил, щоб носити стіл.

¹⁵ І зробив носила з дерева акації та й обклав їх золотом, щоб носити стіл.

¹⁶ Зробив і посудину, що мала бути на столі: миски, кубки, чаші й жбани зо щирого золота, на возливання.

¹⁷ Зробив і світильник, із сутого золота виковуючи його; його підставка, держало його, вітки, чашечки, бруньки й квітки його були суцільні з ним.

¹⁸ Шість віток виходило з його боків: три вітки з одного його боку і три вітки з другого.

¹⁹ Три чашечки як мигдалевий цвіт, з брунькою й квіткою на одній вітці, і три чашечки як мигдалевий цвіт, з брунькою й квіткою на другій вітці; і так на всіх шістьох вітках, що були суцільні з світильником.

²⁰ На світильнику ж було чотири чашечки як мигдалевий цвіт, з бруньками й квітками їхніми.

²¹ Одна брунька під двома вітками суцільна з ним, друга брунька під двома вітками суцільна з ним, і третя брунька під двома вітками суцільна з ним, для шести віток, що були суцільні з ним.

²² Бруньки їхні й вітки були суцільні з ним, усе з одного кусня сутого, кутого золота.

²³ І зробив сім лямп до нього, і щипці, і огарничку до нього з щирого золота.

²⁴ Із таланту чистого золота зробив він його й усю посудину його.

²⁵ Зробив він і кадильний жертovníк з дерева акації: лікоть завдовжки й лікоть завширш, чотирикутний і на два лікті заввиш, роги його суцільні з ним.

²⁶ І обклав його щирим золотом, верх його й стінки його з усіх боків, і роги його; і зробив на ньому вінець золотий навколо.

²⁷ І дві каблучки золоті зробив до нього під вінець його, по обидвох боках його, по

обидвох краях, щоб просувати носила його.

28 Зробив він носила з дерева акації та обклав їх золотом.

29 Потім зготував святе миро для помазання й чисті благовонні пахощі на кадило, як то виробляють пахощі.

РОЗДІЛ: 38

3 Зробив і жертovníк на всепалення з дерева акації, п'ять ліктів завдовжки, п'ять ліктів завширш, чотирикутний, і три лікті заввиш.

2 На чотирьох його кутах зробив чотири роги, що були суцільні з ним, і обклав їх міддю.

3 Зробив усе знаряддя до жертovníка: казани, і коцюби, і мидниці до скроплювання, і гаки, і жарниці; все знаряддя до нього зробив з міді.

4 Зробив і ґрати до жертovníка, плетені, мов решітка, з міді, під виступом його, внизу, до половини його.

5 Далі вилив чотири каблучки до чотирьох рогів мідних ґратів, щоб встромлювати в них носила.

6 Носила ж зробив з дерева акації та обклав їх міддю.

7 І повсовував носила в каблучки, по обох боках жертovníка, щоб носити його на них; порожнім, з дощок зробив його.

8 Зробив і мідяну вмивальницю й мідяну підставку до неї, із дзеркал тих жінок, що служили при вході в намет зборів.

9 Зробив і подвір'я. На південному боці, праворуч, запони двору з тонкого льняного полотна на сто ліктів.

10 Двадцять стовпів до них, і двадцять підніж мідяних до них; гачки до стовпів і їхні поперечини були з срібла.

11 На північному боці сто ліктів, і стовпів до них двадцять, і двадцять підніж мідяних до них; гачки до стовпів і поперечини з срібла.

12 На західньому боці п'ятдесят ліктів запон, стовпів до них десять; гачки ж до стовпів і поперечини з срібла.

13 На східньому боці п'ятдесят ліктів;

14 п'ятнадцять ліктів запон на одному боці, до них стовпів три і підніж три;

15 і на другому боці, звідси й звідси при вході в подвір'я, п'ятнадцять ліктів запон, та стовпів до них три й підніжжя три.

16 Усі запони в подвір'ї з усіх боків були з тонкого льняного полотна.

17 Підніжжя до стовпів були з міді, а гачки на стовпах і поперечини на них срібні, а облицювання верхів стовпів срібне, і всі стовпи в подвір'ї зчеплено поперечинами з срібла.

18 Завіса при вході до подвір'я була гаптярської роботи: з блакиту й порфіри й кармазину й з тонкого льняного полотна; двадцять ліктів завдовжки і п'ять ліктів заввиш, відповідно до запони подвір'я.

19 Стовпів до них чотири й підніж до них чотири, з міді; гачки до них із срібла; облицювання верхів їхніх і поперечин їхніх із срібла.

20 Всі кілки в храміні і в подвір'ї були скрізь довкруги з міді.

21 Оце обрахунок храмини, храмини свідоцтва, що був злічений на наказ Мойсея, зроблений левітами, під орудою Ітамара, сина священика Арона.

- ²² Бецалел же, син Урі, син Хура, з коліна Юди, зробив усе, що заповідав Господь Мойсеєві.
- ²³ З ним працював Оголіяв, син Ахісамаха, з коліна Дана, різьбар, мистець-вишивальник і гаптяр на блакиті, порфірі, кармазині та тонкому льняному полотні.
- ²⁴ Всього золота, що пішло на роботу цілої будівлі святині, золота, принесеного в дар, було двадцять дев'ять талантів і сімсот тридцять шеклів, по шеклю святині.
- ²⁵ А срібла від записаних у громаду - сто талантів і тисяча сімсот сімдесят п'ять шеклів, по шеклю святині.
- ²⁶ По «бека» від голови, себто по пів шекля, шеклем святині, з кожного, що перейшов до записаних, від двадцятьох років і вище, від шістсот трьох тисяч п'ятсот п'ятдесят люду.
- ²⁷ А сто талантів срібла пішло, щоб вилити підніжки святині й підніжжя до завіси, сто талантів на сто підніж, по таланту на один підніжок.
- ²⁸ А з тисячі сімсот сімдесят п'ятьох шеклів зробив гачки до стовпів та обклав їх верхи й пов'язав їх поперечинами.
- ²⁹ А міді дарованої було сімдесят талантів і дві тисячі й чотириста шеклів.
- ³⁰ Зробив він з неї підніжжя коло входу в намет зборів, і мідяний жертovníк і мідяні ґрати до нього й усе знаряддя до жертovníка;
- ³¹ а й підніжки в подвір'ї навколо, і підніжки до дверей у подвір'я, і всі кілки до храмини й усі кілки навкруги подвір'я.

РОЗДІЛ: 39

З блакиту й порфіри й кармазину зробили службову одіж, щоб служити в святині; а й святі ризи для Арона, як заповідав Господь Мойсеєві.

² Зробили ефод зі золота й блакиту й порфіри й кармазину й тонкого льняного полотна.

³ Повиклепували з золота бляшки й порозтинали їх на нитки, щоб гаптувати ними по блакиту й по порфірі й кармазині та по льняному полотні, як то роблять мистці.

⁴ Зробили для ефоду нараменники, що спинались до купи; він був до них прип'ятий обома своїми кінцями.

⁵ Мережаний же пояс, що ним прив'язували його, був суцільний з ним і одної з ним роботи: із золота, блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна, як заповідав Господь Мойсеєві.

⁶ Оправили два онікс-камені, що були вкладені в золоті насадки, з вирізьбленими печатною різьбою іменами синів Ізраїля.

⁷ І повставляли їх у нараменники ефоду як камені на спомин синам Ізраїля, як заповідав Господь Мойсеєві.

⁸ Зробили й нагрудник, як то мистці вишивають, як ефод: із золота, блакиту, порфіри й кармазину та тонкого льняного полотна.

⁹ Був він чотирикутний та подвійний, п'ядь завдовжки і п'ядь завширш, подвійно складений.

¹⁰ І понасаджували на ньому чотири ряди каменів: сардій, топаз і смарагд - ряд перший.

¹¹ Другий ряд: рубін, сафір і берил.

¹² Третій ряд: опал, агат і аметист.

- ¹³ І четвертий ряд: хрисоліт, онікс і яспис, оправлені в золоту оправу, кожний у своїй насадці.
- ¹⁴ А каменів було дванадцять, згідно з іменами синів Ізраїля, яких було дванадцять; вони були виритувані як печатки, кожний із своїм ім'ям, для дванадцятьох колін.
- ¹⁵ А на нагруднику зробили ланцюжки, плетені шнуровим способом, із щирого золота./p>
- ¹⁶ Зробили й дві оправы з золота й дві каблучки з золота; і причепили дві каблучки на двох кінцях нагрудника.
- ¹⁷ І прив'язали два золоті шнурочки до двох каблучок на двох кінцях нагрудника.
- ¹⁸ А обидва кінці двох шнурочків причепили до двох оправок, що були на нараменниках ефоду, з лицьового його боку.
- ¹⁹ Зробили ще дві каблучки золоті й причепили на двох других кінцях нагрудника, до внутрішнього його рубця, що звернений сподом до ефоду.
- ²⁰ І знову зробили дві золоті каблучки й причепили їх до двох нараменників ефоду внизу, з лицьового його боку, саме там, де зв'язується, над мережаним поясом ефоду.
- ²¹ І прив'язали нагрудника, каблучки його до каблучок ефоду, шнурочком із блакиту, щоб був над мережаним поясом ефоду та щоб не зсувався з нього; так, як заповідав Господь Мойсеєві.
- ²² Зробили теж і верхню ризу, ткану, всю з блакиту.
- ²³ Посередині ж був отвір у ризи, як отвір броні, облямований навкруги, щоб не рвався.
- ²⁴ На краях же ризи зробили гранатові яблучка з блакиту й порфіри і кармазину та тонкої пряжі.
- ²⁵ Зробили й дзвіночки з щирого золота й попричепляли їх між гранатовими яблучками, по берегах ризи з усіх боків, серед гранатових яблучок.
- ²⁶ Дзвіночок і гранатове яблучко чергувалися навколо, по краю службової ризи, як це Господь повелів Мойсеєві.
- ²⁷ Зробили й хитони з тонкого льняного полотна, ткацьким робом, для Арона та синів його;
- ²⁸ а далі митру з тонкого льняного полотна, і бинди до клубуків, теж з тонкої пряжі, і підштанки з тонкого льняного прядива,
- ²⁹ і пояс із тонкої тканини, з блакиту, порфіри й кармазину, вигаптуваний, як заповідав Господь Мойсеєві.
- ³⁰ Зробили також платівку до святої діядеми, із щирого золота, і написали на ній напис, виритуваний як печатка: «Святе Господеві».
- ³¹ А до неї прив'язали блакитний шнурочок, щоб причепити її до митри зверху, як заповів Господь Мойсеєві.
- ³² Отак скінчено всю роботу коло храмини, коло намету зборів. Зробили сини Ізраїля все так, як заповідав Господь Мойсеєві, так і зробили вони.
- ³³ І принесли до Мойсея храмину, намет та всю утвар її: запинки її, дошки її, засуви її, стовпи її й підніжки її;
- ³⁴ і покриття з баранячих, пофарбованих червоно шкур, і покриття з борсучих шкур, і завісу для заслонювання;
- ³⁵ і кивот Свідоцтва й носила до нього, і віко;
- ³⁶ стіл та ввесь посуд і хліб появлення;

- ³⁷ світильник із чистого золота й лампи до нього, лампи, поставлені в порядку, й увесь посуд його, і світильну олію;
- ³⁸ золотий жертovníк, і миро для помазання, і благовонні пахощі, й запону до входу в намет;
- ³⁹ мідяний жертovníк і мідяні ґрати до нього, носила його й усе знаряддя його; вмивальницю й підставку до неї;
- ⁴⁰ запони до подвір'я, стовпи його і підніжжя його; запону до воріт подвір'я, його мотуззя й кілки його; усе знаряддя до служення в храміні, для намету;
- ⁴¹ службову одєжу, щоб служити в святині, священні ризи для Арона, священника, і ризи для синів його, щоб служити священну службу.
- ⁴² Усе, як повелів Господь, так і зробили сини Ізраїля усяку роботу.
- ⁴³ І оглянув Мойсей усю роботу, і переконався, що вони виконали її; як заповідав Господь, так і зробили її, - і благословив їх Мойсей.

РОЗДІЛ: 40

Тоді сказав Господь Мойсеєві:

- ² «У перший день першого місяця поставиш храмину намету зборів.
- ³ І покладеш там кивот завіту; і закриєш кивот завісою.
- ⁴ Внесеш стіл і порозставляєш те, що має бути розкладеним на ньому; і внесеш світильник та й поставиш лампи на ньому.
- ⁵ І поставиш золотий жертovníк для кадила перед кивотом Свідоцтва; й повісиш запону при вході в храмину.
- ⁶ Поставиш і жертovníк для всепалення перед входом у храмину, до намету зборів.
- ⁷ Поставиш умивальницю між наметом зборів і жертovníком, і наллєш до неї води.
- ⁸ І відгородиш подвір'я навколо, і завісиш запону у воротях подвір'я.
- ⁹ Візьмеш мира до помазання та й помажеш храмину й усе, що в ній, і освятиш її, і всю утвар її, і воно буде святим.
- ¹⁰ Помажеш і жертovníк для всепалення і все знаряддя його; та освятиш жертovníк, і він стане пресвятим.
- ¹¹ Помажеш також і умивальницю й підставку її, і освятиш її.
- ¹² Потім приведеш Арона й синів його до входу в намет зборів та й пообмиваєш їх водою.
- ¹³ І вдягнеш Арона в священні ризи; помажеш його і освятиш його, щоб служив мені священником.
- ¹⁴ Приведеш і синів його і повдягаєш їх у хитони.
- ¹⁵ І помажеш їх, як помазав їх батька, щоб були мені священниками; і нехай буде їм помазання на вічне священство, з покоління до покоління.»
- ¹⁶ І виконав Мойсей усе, як заповідав йому Господь, так зробив він.
- ¹⁷ Першого дня першого місяця другого року поставлено храмину.
- ¹⁸ Поставив Мойсей храмину; і поставив підніжки до неї, і порозставляв дошки її, і позасовував засуви її, і поздвигав стовпи її.
- ¹⁹ І нап'яв намет над храминою, і поклав накриття над наметом зверху, як заповідав Господь Мойсеєві.
- ²⁰ Взяв він Свідоцтво і поклав його в кивот; і приладнав носила до кивота, і поставив

віко на кивот зверху.

21 І вніс кивот у храмину, і спустив завісу й закрив нею кивот Свідоства, як заповідав Господь Мойсеєві.

22 Потім поставив стіл в наметі зборів, на північному боці храмини, ззовні завіси.

23 І порозкладав на ньому хліби в порядку перед Господом, як велів Господь Мойсеєві.

24 Поставив також і світильник в наметі зборів, навпроти столу, на південному боці храмини;

25 а на ньому поставив ляmpi перед Господом, як заповідав Господь Мойсеєві.

26 Поставив і золотий жертovníк у наметі зборів, перед завісою.

27 І запалив на ньому благовонні пахощі, як заповідав Господь Мойсеєві.

28 І повісив завісу при вході в храмину.

29 А жертovníк для всепалення поставив коло входу в храмину, в наметі зборів, і вчинив на ньому всепалення й офіри, як повелів Господь Мойсеєві.

30 Поставив і умивальницю між наметом зборів і жертovníком, і налив до неї води на обмивання.

31 І вмивали собі нею Арон і сини його руки й ноги.

32 Як увіходили в намет зборів і як приступали до жертovníка, обмивались, як заповідав Господь Мойсеєві.

33 І відгородив подвір'я навколо храмини й жертovníка, і завісив запону на воротах подвір'я. Так довершив Мойсей діло.

34 Тоді хмара вкрила намет зборів, і слава Господня сповнила храмину; **35**, і не міг Мойсей увійти в намет зборів, бо на ньому покоїлася хмара, й слава Господня сповнила храмину.

36 І як хмара піднімалася з-над храмини, сини Ізраїля рушали в дорогу в усіх своїх переходах.

37 А як хмара не піднімалась, то й вони не рушали, аж покіль вона знову не піднімалась.

38 Бо хмара Господня була над храминою вдень, уночі ж вогонь був над нею, перед очима всього дому Ізраїля, в усіх їхніх мандрівках.

For other languages please go to www.wordproject.org